

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Volivni proglas vlade B. Jevtiča.

Jugoslovani! Po ustavnih določilih se sedaj obnovi narodno predstavništvo: senat in pa narodna skupščina. Dopolnilne volitve za senat so bile že dne 3. februarja, volitve v narodno skupščino bodo pa dne 5. maja. Jugoslovanski narod bo tako poklican, da dne 5. maja jasno in odločno pove svojo besedo glede bodočnosti Jugoslavije in napredka vsega našega naroda.

Naš zedinjeni narod na vseh koncih naše prostrane domovine se mora popolnoma zavdati velike odgovornosti, ki leži na nas v tem trenutku jugoslovanske zgodovine. Treba je tudi pri tej priliki pokazati, da bo ves narod do poslednjega diha branil in varoval veliko delo tvorca Jugoslavije, ki je zanj doprinesel najvišjo žrtev: svoje življenje. Smrt viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja nam je pokazala, kaj je naša najsvetejša dolžnost tako do vzvišenega njegovega naslednika kakor do naroda in države. Veliki kralj je padel na braniku države in naroda, zato je dolžnost vseh sinov te države, da stopijo na isti branik in da zavarujejo svetinje naše narodne bodočnosti. Vsako oklevanje in umikanje pri izvrševanju te prve dolžnosti bo neizmeren nacionalni greh. Naj nihče ne misli, da kdorkoli ali karkoli more ali sme ogroziti ali škodovati delu narodnega edinstva. Stoletja so za nami, stoletja so pred nami. Morje najboljših krvi se je prelilo za Jugoslavijo, morje krvi se lahko še prelije, toda Jugoslavija bo ostala ena, nedeljiva in večna.

Jugoslovani! Kraljevina Jugoslavija predstavlja našo ostvareitev nacionalnega ideala v naši nacionalni državi. Narodno edinstvo in državna celota, zavarovani z današnjim ustavnim redom, sta nedotakljivo načelo notranjega državnega življenja, ki krepko čviga jugoslovanski narod na višino solidarne celote. To edinstvo in ta celota stojita nad vsakim posameznikom in nad vsako politično stranko kot splošna narodna vrednota, kot velika nacionalna pridobitev. Ustava kraljevine Jugoslavije daje vso možnost za sodobno organizacijo in krepak razvoj narodnega, socialnega, gospodarskega in kulturnega življenja našega naroda. Zato moramo stremeti, da se v duhu načel ustave popolnoma in čimprej trajno organizira vse državno in narodno življenje. V narodnem zedinjenju po svetovni vojni moramo, ko živimo v razdobju med dvema dobama, različnih po političnih in socialnih stremljenjih, čuvati svoj narod in ohraniti treznost za sedanjost in bistro oko za bodočnost. Z razumnim spoštovanjem preteklosti in svetih političnih tradicij naroda moramo odločno odkloniti vse zablode, ki so nas ločile in ki so ovirale napredek v našem javnem in nacionalnem življenju.

Težka in nevarna je zabloda vseh tistih, ki mislijo, da se naše narodno življenje more vr-

niti v začetno leto našega državnega in narodnega zedinjenja. Zabloda je misliti, da se more preskočiti in pasti nazaj za celo pokolenje, rojeno in odraslo v zedinjeni domovini. Ali je mar možno brez nevarnosti za narod sam organizirati naše javno življenje po načelih iz pretekle dobe, ali na plemenski ali na pokrajinski ali na verski razdelitvi? Ne, to ni več mogoče. Iskreno in globoko priznanje izrekamo bivšim političnim strankam za vsa koristna prizadevanja in za vse njihove zgodovinske zasluge. Toda sodobno narodno življenje in njegova bodočnost zahtevata od nas širših pokretov in večjega poleta. Razdejane in pokrajinsko razdeljene naše nekdanje politične stranke ne morejo več zagotoviti zdravega in naprednega javnega življenja. Takšno je danes prepričanje vsega našega naroda. V tem prepričanju in v blagor in napredek domovine vabimo vse Jugoslovane v pravo službo za kralja in narod ne glede na to, na kateri strani so se nahajali v naši prejšnji politični raztrganosti. Hočemo zbrati vse ustvarjajoče sile te države na isto črto in v isti polet za nacionalno državo.

Jugoslovani! Nosilec državne liste Bogoljub Jevtič, predsednik ministrskega sveta in minister zunanjih zadev, in vsi kandidati na njegovi listi so odločni nasprotniki vseh separatističnih, federalističnih in prevratnih stremenj. Na tej poti bomo vztrajali do konca, odločno in neomajno. Kraljevska vlada, ki ji načeljuje nosilec naše državne liste, je izdelala zaokrožen delovni program in ga začela odločno in naglo izvajati. Ta program obsega mnoga vprašanja, od katerih sta odvisna obstoj in bodočnost tako kmeti kakor obrtnika, industrija in trgovca, delavca in uradnika.

Gospodarska in finančna vprašanja so življenjska vprašanja sedanjega časa. Kraljevska vlada jim bode posvetila svojo največjo skrb. Prve ukrepe je že izdala. To so: znižanje zemljiškega davka za 20%, znižanje davkov, znižanje taks, znižanje železniških tarif, koncentracija državnih in poldržavnih velikih denarnih ustanov za boljšo razdelitev kreditov in za pospešitev obtoka kapitalov, znižanje obrestne mere pri državnih in zasebnih bankah, odlog plačil in znižanje obrestne mere pri kmetijskih dolgovih, ena milijarda zagotovljenega kredita za velika javna dela, za gradnjo cest in izgradnjo železnic.

Razen navedenih ukrepov bo kraljevska vlada začela izvajati tudi svoj gospodarski program v celoti. Glavni cilj tega programa je ožvitev gospodarstva in vse delavnosti našega naroda. Sedanji naš gospodarski sistem je treba čim razumneje, napredneje in pravičnejše organizirati. Poljedelstvo je temelj našega narodnega bogastva. Od njega je odvisno življenje največjega dela našega prebivalstva in zato bo prva in poglobljena skrb vseh naših

prizadevanj. Poljedelska kriza je vzrok splošne gospodarske krize pri nas. Odvisnost in medsebojna zvezanost med kmetijstvom in industrijo, trgovino in obrtjo ustvarjata neobhodnost, da se čim prej doseže ravnotežje cen in živahnější prodaja pridelkov in izdelkov vseh teh panog naše delavnosti. Naše gospodarsko in delavsko zakonodajo moramo korenito popraviti. Delavcu in kmetu ter obrtniku se morata zagotoviti obstoj in napredek. Z njihovim dvigom je zvezan tudi napredek vsega drugega gospodarskega udejstvovanja, ki ga moramo prav tako pospeševati. Zadrugištvo je najboljša oblika organiziranega kmetovega gospodarstva. Mi bomo zagotovili popoln razvoj poljedelskega zadrugištva, ki mora ostati politično, versko in plemensko nevtrarno.

Ureditev banovin kot upravnih in samoupravnih enot na podlagi široke narodne samouprave in dekoncentracije oblasti, bo naš državni organizem izpopolnila in okrepila vse sile za naše skupno stremljenje, vsem delom naroda bo pa omogočila neposredno in zanesljivo skrb za njihov razvoj v skladu z njihovimi razmerami in potrebami. Temelji dobre državne uprave zahtevajo primerno delo državnih in samoupravnih upravi in strokovno sposoben in nacionalno korekten uradniški kader. Naše vztrajno prizadevanje pojde tudi v to smer.

Splošna in težka kriza ne vlada samo v našem socialnem gospodarskem življenju. Razstrojenost in zlo v sodobni družbi se močno občutita, zlasti v moralnem pogledu. Narodno prosvetljenje in kulturno-moralna in telesna odgoja vsega našega naroda bosta naša sveta dolžnost.

Jugoslovani! Sedem let bo še minilo, dokler naš preljubljeni mladi kralj, naslednik velike jugoslovanske dediščine, ki mu jo je zapustil njegov veliki oče, ne izpolni svoje kraljevske polnoletnosti in vzame kraljevsko oblast v svoje roke. Ves ta čas morajo bolj kakor kdajkoli drugače vsa prizadevanja in sile vsega naroda stremeti k enemu in edinemu cilju, k popolni notranji nacionalni in politični konsolidaciji naše države, k splošnemu blagostanju in napredku vsega naroda in k izvršitvi velikih državnih in mednarodnih nalog kraljevine Jugoslavije.

Svetinje te naloge in bremena njene izvedbe morajo biti vsemu jugoslovanskemu narodu ukaz vesti. Danes je bolj kakor kdajkoli v naši zgodovini potreba narodne sloge, osnova in bistven element za miren razvoj našega narodnega življenja in za zagotovitev naše narodne in državne bodočnosti. Zaobljube, ki jo dolgujemo velikemu kralju-mučniku, da bomo ohranili in branili Jugoslavijo, je mogoče izvršiti le tedaj, če bo ves jugoslovanski narod v svoji najgloblji zavesti prepričan, da je kot vsak posameznik in kot celota dolžan sebi in svojemu življenju in svoji svobodi varovati veliko delo, začeto po Nemanjičih in Tomislavu in končamo po stoletnih žrtvah in borbah

Za spomladansko zdravljenje, čiščenje krvi in pri slabi prebavi uporabljajte znani Planinka-čaj Bahovec

Pristen je le, če nosi:

1. zaščitni žig,
2. ime proizvajalca: Apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana,
3. mora biti plombiran.

Torej za spomladansko zdravljenje samo pravi: Planinka-čaj Bahovec, Ljubljana

Reg. br. 76 od 5. II. 1932.

po največjem Karadjordjeviču. Potrebno je, da prekalimo srca vseh sinov te države z železno voljo in jekleno odločnostjo, prepričani, da se Jugoslavija mora ohraniti v blagor, mir in svobodo našega naroda, pa tudi za splošni blagor in splošni mir.

Ne kloniti, ne odnehati in ne ustavljati se, je danes najvišji zakon našega narodnega obstoja, naše svobode, naše državne neodvisnosti in edinstva. In tu mora vsa Jugoslavija z očmi, uprtimi v vrhove Oplenca, stati kakor en sam mož. Samo tako bomo mogli v neomajni slogi in z velikim narodnim poletom ohraniti to dragoceno pridobitev naroda in njegovega

velikega voditelja kralja-viteza. Samo tako se nam bo posrečilo napraviti Jugoslavijo znotraj zdravo, urejeno in močno, zunaj pa spoštovano tako, da jo bodo vsi hoteli za prijatelja.

Jugoslavlani! Vabimo vas, da 5. maja vsi složno in odločno odidete na volišče in oddate svoj glas za državno listo z nosilcem Bogoljubom Jevtičem, predsednikom kraljevske vlade.

Belgrad, 25. februarja 1935.

Bogoljub Jevtič, predsednik ministrskega sveta in minister zunanjih zadev. Podpisani vsi ministri.

V NAŠI DRŽAVI.

Premišljevanje o JNS.

Kameleon je žival, podobna kuščaricam, ki ne živi baš pogosto v Evropi, v večjem številu v Afriki, Arabiji, Indiji in v drugih pokrajinah. Označena je s tem, da njena koža spreminja barvo. So pa tudi ljudje, ki spreminjajo barvo. Nekateri so v tem poslu pravi veščaki. Svojo osebnost prilagodijo z največjo lahkoto iz nagiba lastne koristi vsakemu položaju. Pod svojo kožo imajo celo zalogo barv, izmed katere se jim na obrazu vsakikrat zasvetlika tista, ki je trenutno v politiki najbolj uporabna, torej najkoristnejša in najbolj dobičkavosna.

S prebarvjenjem poedincev se sedaj izvršuje pregrupacija celih skupin, kakor svojčas v svetovni vojni po vsakokratni avstrijski ali nemški zmagi. Zapuščen in strit je lonec, kjer so se zadnja leta prijetno gredli in iz katerega so globoko zajemali pristaši JNS. Treba je svoj lonček pristaviti k drugemu ognju in sicer k takemu, kjer se da še najprej, največ in najboljše skuhati in iz katerega se da največ zajeti. To je državna kandidatska lista.

Nič ne de, če je treba zajahati drugega konjička. Take živali so danes jako poceni. Včasih niti ni treba nove živali, zadostuje novo sedlo na starem kljuseu. Samo da gre proti jaslim, ki so polne! In da se pride do njih, se tudi presedi dneve in tedne pred durmi, za katerimi se odločuje usoda srezkih kandidatov. Saj je nemški cesar Henrik IV. preklečal in premolil v pokori v dvorišču grada Kanosa 3 dni, dokler je dosegel z ukinitvijo cerkvenega izobčenja svoj političen cilj.

S tem smo svoje kratko politično premišljevanje zaključili. Volilci pa naj

premišljujejo naprej ter naj po dobro premišljenih sklepih ravnaajo 5. maja. Do tega termina imajo časa dovolj, da si od vseh strani ogledajo tiste, ki se jim ponujajo kot kandidati. Ako najdejo med njimi takšne, ki je o njih bila v tem premišljevanju podana duhovna fotografija, bodo naši čitatelji vedeli, kaj jim je storiti.

*

Znižanje zemljarine za vinograde.

Vlada je pred 4 tedni izdala uredbo, da se v davčnem letu 1935 pri računjanju davčne osnove zemljarine zniža za 20 odstotkov katastrski čisti dohodek njiv in pa vinogradov, in sicer na kamenitem zemljišču, kjer so vinogradi glavni dohodek kmetovalca. Za izvajanje te uredbe je zdaj izdal finančni minister navodila, ki so objavljena v »Službenih novinah« od 1. marca. t. l. Ta navodila točno navajajo okraje, odnosno občine, kjer se bo katastrski čisti dohodek vinogradov znižal za 20%. Ti srezji in te občine se nahajajo največ v primorski banovini, nekaj jih je tudi v savski in zetski banovini, ne pa v dravski banovini. Znižanje katastrskega čistega donosa za 20% pri odmeri zemljarine za vinograde torej ne velja za Slovenijo.

»Boj« je na seji banovinskega odbora, ki je bila v Ljubljani v nedeljo, dne 3. marca, sklenil, da se kot organizacija volitev v narodno skupščino ne udeleži. Predsednik Kuster, prejšnji tajnik Fabjančič, Lorgier in Šturm so se zavzemali za pristop »Boja« kot takega na Jevtičevo listo, proti temu pa je nastopil podpredsednik Stane Vidmar in mnogo drugih. To stališče je na seji popolnoma zmagalo ter je bil z veliko večino sprejet sklep: »Ponovno se je ugotovilo, da je Združenje borcev patriotska nadstrankarska organizacija, zaradi tega se »Boj« kot organizacija volitev ne more udeležiti.«

V DRUGIH DRŽAVAH.

Kaj sta dosegla avstrijski kancelar in zunanji minister v Parizu in Londonu? V zadnji številki smo omenili, da sta obiskala Pariz in London avstrijski kancelar dr. Schuschnigg ter zunanji minister Berger-Waldenegg. V ožgled avstrijskim prošnjam so si bili edini Francozi in Angleži. V Parizu in Londonu so proti avstrijski želji, da bi postali vladarji Avstrije zopet Habsburžani. Francija in Angleška sta za neodvisnost in nedotakljivost Avstrije. Francozi in Angleži so odklonili Avstrijcem posojilo in sicer prvič radi tega, ker ne verujejo, da bi bila sedanja avstrijska vlada stalnega značaja; drugič, ker ne vživa režim dovolj zaupanja v Avstriji sami in je pričakovati velikih sprememb v avstrijski politiki.

Italijani so udarili tudi po nemški manjšini. Če Italija stalno pritiska in neusmiljeno zatira slovensko manjšino, kričimo o teh vnebovpijočih krivicah le mi prizadeti Slovenci. Sedaj pa so Italijani udarili celo po nemški manjšini na Južnem Tirolskem, ki pripada od prevrata Italiji. Italijanska oblast je razpustila krajevne organizacije katoliške zveze trgovskih in obrtniških pomočnikov v Bolcanu, Meranu, Bruneku, Kalternu in Sterzingu. Razpustitev je utemeljil italijanski prefekt s tem, da je središče te organizacije v inozemstvu in sicer v Kölnu v Nemčiji.

Drugi vzrok razpusta je oviralno delo omenjenih organizacij, da se ni mogla dovolj naglo širiti po Južni Tirolski italijanščina in italijanska kultura. Ta odlok je silno razburil Nemčijo in osobito še Avstrijo, ki je z Italijo v najtesnejših zavezniških odnosajih. Zdaj občutijo italijansko zatiralno politiko narodnih manjšin ne le ponižni Slovenci, ampak tudi 80milijonski nemški narod!

Italija in Abesinija. Vojna nevarnost med Italijani in Abesinci je na vrhuncu. Italija prevaža neprestano čete, katere hoče porabiti proti Abesincem. Odpravnik abesinskega poslaništva v Rimu vidi prevoz italijanske oborožene sile in kljub temu je podal naslednjo izjavo: »Če hočejo Italijani vojno z Abesinijo, se bodo Abesinci branili in četudi v borbi izkrvavijo. Abesinci so prepričani, da se jim bo posrečilo Italijane prisiliti na to, da bodo spoštovali meje Abesinije. Mi imamo sedaj pod orožjem 800.000 mož, lahko pa jih mobiliziramo v najkrajšem času še en milijon. V Franciji, Veliki Britaniji in v Švici smo nakupili moderno orožje in imamo vsega dovolj, manjkajo nam samo tanki in letala. Prepričan pa sem, da ima mobilizacija, ki jo je izvršila Italija, samo namen, da ustraši Abesince. Naj zvedo Italijani, da Abesinci niso strahopetci in da se takih ukrepov ne bojijo. Mi svojega stališča ne bomo spremenili, znali pa bomo braniti svojo čast.« — Tako se glasi izjava abesinskega poslanika, ki jasno razodeva svetu, da se bodo Abesinci branili za slučaj napada od italijanske strani. Kljub abesinski samozavesti in dobri pripravljenosti je poslal abesinski cesar dne 26. februarja osebno pismo italijanskemu kralju V. Emanuelu in

Mussoliniju. V tem pismu sporoča cesar, da želi mirno poravnavo vseh spornih vprašanj med Italijo in Abesinijo. Za slučaj, da to najvišje posredovanje ne bi uspelo, potem se bo obrnila Abesinija na Zvezo narodov, ki naj posreduje in zavaruje Abesince.

Nemčija dobi posojilo. Angleški petrolejski kralj Henry Detterding je ponudil nemški vladi posojilo v znesku 600 milijonov mark, ali v našem denarju 10 milijard dinarjev. Posojilodajalec zahteva samo monopol nad gotovimi predmeti, ki se uvažajo v Nemčijo. Pogajanje za to angleško posojilo bo te dni zaključeno.

Svečana izročitev Posaarja Nemčiji se je vršila z veličastnimi slovesnostmi v petek dne 1. marca. Slovesnosti se je udeležilo gotovo 300.000 ljudi. Nemški notrajni minister Frick je izdal ob tej priliki naredbo, da se obesijo na vseh državnih poslopjih nemške zastave. V zadnjem trenutku se je pojavil nenadoma v Saarbrückenu državni kancelar in predsednik Hitler, ki je zaključil slovesno predajo z navdušenim govorom.

Revolucija v Grčiji. Dne 1. marca v noči je izbruhnila v Grčiji pod vodstvom

bivšega predsednika Venizelosa in generala Plastirasa revolucija s ciljem vzpostavitve diktature. Prevratno gibanje je pričelo v pomorskem arzenalu na Salaminu. Zarotniško gibanje bi se naj razvijalo vzporedno z uporom vojske v prestolici v Atenah, kar pa se skrajša ni zgodilo in je bila vlada kmalu gospodar opasnega položaja. Dne 3. marca je vlada razglasila, da je revolucija udušena in da vladata povsod red in mir, a je baš nasprotno istina. Revolucija, katero vodi stari Venizelos, se vedno bolj širi. Glavno taborišče prevratnega gibanja je otok Kreta, domovina Venizelosa. Venizelos je že sestavil svojo vlado, je izdal proglas na grški narod in hoče pričeti bojni pohod proti Atenam z vojno mornarico, katera se mu je pridružila v celoti. Vsi otoki so v rokah revolucionarjev. Uporniki odklanjajo vsak razgovor z vlado. Vlada je gospodar položaja v stari Grčiji, dočim so otoki in del severne Grške v rokah upornikov. Vse kaže, da se bo stari puntar Venizelos dokopal potom državljanske vojne do popolne oblasti.

v Parizu svečano božjo službo za sporazum in mir med narodi. Zadnjo nedeljo v februarju se je te božje službe tudi udeležil avstrijski kancler g. dr. Šušnik, ki je tokrat bil z avstrijskim zunanjim ministrom v Parizu. Te službe božje se udeleži po svojih zastopnikih ves katoliški Pariz. Tudi vlada je poslala na jezo framonov, liberalcev in socialistov svojega zastopnika in sicer pravosodnega ministra Bernota. Udeležili so se službe božje zastopniki katoliških organizacij, zlasti katoliških mladinskih društev. Francija je uvidela, da se ne da brezdomovinskega liberalizma, komunizma in marksizma drugače izpodbiti, kot z organizacijami na versko-katoliški podlagi. Zato takih organizacij ne prepoveduje in preprečuje, marveč jih pospešuje. Francozi vedo, kaj je državi potrebno. Francija bi mogla mnogoteri državi biti za zgled v ocenjevanju organizacij na verski podlagi.

Domek duhovnih vaj v Mariboru. Na prvi petek v marcu t. l. je prevzvišeni knezoškof lavantinski dr. Tomaž č. blagoslovil skromni domek duhovnih vaj pri oo. jezuitih v Mariboru, Levstikova ulica 29. Je to mala hišica v vrtu, kjer se nahaja samostan in kapela presv. Srca, ki je preje služila kot gospodarsko poslopje. Sedaj je prenovljena in prirejena za zaprte duhovne vaje. Skromna je, ker primanjkuje za sedaj sredstev za kaj večjega. Ali po svoji legi v zatišju vrta in po svoji čedni opremljeni bo odgovarjala za prvo silo svoji svrhi: da nudi možem in mladeničem priložnost, ako se hočejo zbrati in versko prenoviti v samotni. V hišici je kapela, ki služi tudi za kongregacije, obednica in 5 sob s 15 posteljami. Moški udeleženci duhovnih vaj, ki se bodo vršile vse leto po močeh in po odzivu, bodo našli tu vso dušno in telesno oskrbo, da se bodo lahko nemoteni in brez skrbi posvetili duhovni obnovi. S tem bo ustrezno mnogim v mestu in v mariborski bližnji in daljni okolici, ki so si že zdavnaj kaj takega želeli. Za letošnji postni čas bomo imeli tukaj dva tečaja duhovnih vaj: 1. za mladeniče od 16. do 20. marca; 2. za moške od 30. marca do 3. aprila. Vsak tečaj se začne prvi dan ob 6 zvečer. Priglasiti se je treba vsaj teden prej, ker je le za 15 oseb prostora. Oskrbnina za stan in hrano znaša za ves čas 100 Din. Č. gg. dušni pastirji so naprošeni, da opozore moške in mladeniče na dotične tečaje in jim gredo na roko, da se jih udeležijo. Ker smo se morali za opremo doma zadolžiti, lepo prosimo za pomoč, da odplačamo dolg! — Predstojništvo Doma Srca Jezusovega v Mariboru, Levstikova 29.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Proti veri z vsemi sredstvi. Boj, ki ga vodijo framononci in socialisti v Mehiki proti katoliški veri in cerkvi, je vzbudil med katoličani Zedinjenih držav veliko razburjenja in ostro obsodbo. V poslanski zbornici je bila o tej stvari živahna razprava. Poslanec Connery je obsojal mehiško vlado, da se poslužuje vojaških sil v pospeševanju nekdanjega poganstva in brezboštva, ter ožigosal ameriškega poslanika Danielsa, češ, da sodeluje z nasilniki pri zaslužnjevanju mehiškega ljudstva. Zahteval je odpoklic poslanika ter prekinjenje diplomatskih odnosov z Mehiko, dokler njena vlada ne napravi konca preganjanju katoliške vere. Mehiška vlada na to ne misli, marveč izmišlja dnevno nova sredstva v zatiranju katolicizma in vseh njegovih pojavov. Predsednik Cardenas je nedavno izdal uredbo, da mehiška pošta ne sme pošiljati in dostavljati knjig in listov verske vsebine. V uredbi se poudarja, da je pošta najbolj učinkovito sredstvo za širjenje kulture, da torej ne sme služiti temu, kar je nasprotno »razvoju narodne kulture«. Po mnenju mehiških framonov in socialistov je prava kultura istovetna z brezboštvom, z brezbožnim mišljenjem, življenjem in delovanjem. Taka kultura mora upropastiti vsako državo. Jasen dokaz, da je framonstvo protidržaven element in največja nesreča za vsako državo.

Maševalo se bo 3 dni in 3 noči. Papež Pij XI. je dovolil, da se smejo v lurški votlini, kjer se je Mati božja prikazala sveti Bernardiki in kjer so ljudje prejeli nešteto duševnih in telesnih dobrot, 3 dni in 3 noči neprestano darovati sv. maše. Tako bi se naj na najslovesnejši način zaključilo

sv. leto. To je nekaj povse novega, za kar ni nobenih sličnosti v preteklosti. Lurški škof monsignor Gerlier je odredil: »Po pritrdilu sv. Očeta se bo darovalo od torka, 25. aprila ob 16. uri, do nedelje, 28. aprila ob 16. uri, od škofov in duhovnikov vseh obredov na oltarju v votlini 140 sv. maš.« Letos je preteklo 75 let, odkar se je presveta Devica in Mati božja Marija prikazala v Lurdu 18krat sv. Bernardiki. Na mestu teh izrednih prikazni, kjer je začela izvirati čudodelna voda, ki je neštetim bolnikom prinesla ozdravljenje, se bodo zbirali verniki od 25. do 28. aprila k veliki tridnevni. V zvezi z lurškimi svečanostmi se bodo tudi vršile cerkvene prireditve v Lisieuxu, romarski cerkvi svete Terezije od Deteta Jezusa, ki je oddaljen od Pariza 3 ure. V Lisieuxu bodo svečanosti trajale od 21. do 28. aprila. Katoličanom v naši državi bo evharistični shod v Ljubljani nudil najboljše priliko za zaključitev svetega leta po željah sv. Očeta.

Za mir je treba moliti. Francoska zveza za svetovni mir si je v svesti, da je treba za ohranitev miru moliti, in zato priredi vsako zadnjo nedeljo v mesecu v prelepi cerkvi Matere božje

NOVICE

Osebnosti.

70letnico je slavil 4. marca t. l. gospod stolni kanonik Fr. Časl. Jubilant se je rodil dne 4. marca 1865 pri Sv. Frančišku v Savinjski dolini. Mašniško posvečenje je prejel v Mariboru leta 1891. Kaplanoval je v Slivnici pri Mariboru, v Šmarju pri Jelšah in v Kamnici pri Mariboru. Župnik je postal leta 1899 pri St. Lenartu nad Laškim, odkoder se je preselil leta 1913 v

Trbovlje. Kot trboveljski župnik je bil imenovan leta 1824 za mariborskega stolnega kanonika. Požrtvovalno in vsestransko delavnemu gospodu kanoniku, ki je čil, zdrav ter vesel, naše iskrene častitke k lepemu jubileju!

Pogreb g. dekana in župnika Jožefa Krohneta v Podsredi je bila prava manifestacija ljubezni ter vdanosti Podsredčanov do svojega dolgoletnega domačega dušnega pastirja. Poleg ljudskih množic je spremljalo rajnega na zadnji poti 40 duhovnih sobratov pod vodstvom g. stolnega kanonika dr. Iv. Žagarja. Gospod kanonik je govoril poslovljne besede in je daroval sv. mašo

zadušnico. Počivaj v miru, dobri gospodar, ki si tolikanj ljubil zaupane ti ovčice v krajevno težavno Podsrcu!

Kurat Franc Bonač †. V Leonišču v Ljubljani je umrl dne 27. februarja g. Franc Bonač, bivši vojni kurat, katehet, ki je imel tudi po vojni najtesnejše stike z bojevniki. Bivšim vojakom, ki so romali vsako leto v tako veličastnem številu na Brezje, je bil g. Bonač dobro znan kot govornik. Rojen je bil v Ljubljani leta 1885. Mašniško posvečenje je prejel v Gorici leta 1909. V mirni dobi je pastiroval med tržaškimi Slovenci, med vojno je bil vojaški kurat in zadnja leta je preživel v Mostah pri Ljubljani, kjer je bil katehet. Gorečemu duhovniku, duhovnemu očetu naših bojevnikov, bode ostal ohranjen med Slovenci trajno hvaležen spomin!

Frančiškanski brat umrl. V mariborskem frančiškanskem samostanu je umrl dne 1. marca brat Primož Orešnik v starosti 66 let. Rajni se je rodil leta 1868 na Gomilskem in je stopil v samostan leta 1892. Kot frančiškanski brat je opravljal kuharska in mizararska dela. Svetila mu večna luč! Frančiškanski družini naše sožalje!

Nesreče.

Otrok utonil. Po ograji železnega mosta, ki pelje preko Drave v Kamnici na Mariborski otok, so plezali dne 1. marca deca. Pri nevarnem igranju brez nadzorstva je omahnil 8letni Hubertnik iz Kamnice preko ograje v Dravo in utonil.

Požar v Hočah. V Hočah poleg kolodvora je uničil nočni ogenj gospodarsko poslopje s hmeljsko sušilnico krčmarju in posestniku Francu Pristovniku. Številni gasilci so bili hitro na mestu nesreče in so ogenj omejili, sicer bi bila postala žrtev ognja tudi hiša ter kolodvor.

Progovni delavec — pogorelec. V Račah pri Pragerskem je imel svoj dom progovni delavec Ivan Čelofiga. Veter je odnesel iskro od kotla za kuhanje svinjske hrane v drvarnico. Iz drvarnice se je razmahnil ogenj tudi na stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje. Škoda upepeljenega doma ubogega delavca znaša 30.000 Din.

Gospodarsko poslopje je pogorelo 1. marca v Pamečah pri Slovenjgradcu sredi vasi, blizu cerkve, pri Poročniku, po domače Urmu. Gasilci so rešili stanovanjsko hišo in sploh celo vas. Škoda znaša 40.000 Din.

Smrtna nesreča na ptujski postaji. Dne 1. marca popoldne se je zgodila na postaji Ptuj železniška nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev Avgusta Zoreca, zavirača, doma iz Pragerskega, ki zapušča ženo z dvema mladima otrokoma. Ob pol petih je privozil tovorni vlak iz Čakovca na Ptuj. Avgust Zorec je skočil z vlaka, predno se je t zavsem ustavil. Pri skoku se mu je zapletla suknja in je obvisel v zraku. Obleka je popustila in revež je padel med vagone na tir in med kolesa. Kolesa so mu odrezala ter zdrobila glavo, odrezala roke in ga dobesedno razpolovila na dve. Komaj so zbrali od koles razmetane kose trupla in jih položili v krsto.

*rabi le
terpentínovo mýlo*
Zlatorog

Padla z brvi in utonila. Smrtno je ponesrečila 71letna prevžitkarica Ivana Horvat iz Krčevine pri Ptuj. Starša je padla z brvi preko Grajene v 2 m globoko vodo in utonila.

Velika škoda vsled plaza. S hriba Hrinovec pri Kropi na Kranjskem je spolzel navzdol zemeljski plaz, ki je bil debel 1—1.50 m. Plaz je uničil v Kropi vse vrtove in poplaval vso sredino trga. Porušenih je več drvarnic in je škoda precejšnja. Nesreča se je zgodila po dnevu, a bi bila gotova usodepolna, če bi se bila sesula s hriba v trg v temni noči.

Domačija pogorela. Posestniku Janezu Kirnu v Novem mestu je upepelil ogenj: stanovanjsko hišo, skedenj, hlev in vse pridelke, ki so bili shranjeni po kletih in drugih uničenih prostorih. Velika škoda nikakor ni krita z zavarovalnino.

Razne novice.

85letnica čehoslovaškega predsednika. Predsednik čehoslovaške republike g. T. G. Masaryk je dočakal pri popolni duševni čilosti in telesnem zdravju 7. marca t. l. 85 let.

Dekan za nadškofa. V Idriji dekanu je monsignor Arko, po rodu in delovanju Slovenec. Novi goriški nadškof g. Margotti, rodom Italijan, ki pa zna slovensko, je nedavno obiskal Idrijo ter pri tej priliki imel tudi kratke nagovore v slovenščini. Radi tega so se fašistični oblastniki razsrdili ter se hudujejo na dekana, ki je dobil policijski ukor.

Občudovanja vredna živalska zvestoba. Po glavni cesti v Budini pri Ptuj je stopal ob spremstvu psa volčnjaka 39letni slepi berač Jožef Pirc, doma iz Senovega pri Rajhenburgu. Za slepcem in spremljevalcem je pripeljal voz borske graščine. Konji so slepca podrli, da je padel na tla, pes je še pravočasno odskočil od gospodarja. Slepca so spravili v bolnico v Ptuj, njegovega psa so pa zaprli v neko klet. Žival je tako divjala po kleti, da so jo morali izpustiti. Pes je takoj stekel v bolnico k svojemu poškodovanemu gospodarju in je legel k postelji. V bolnici so morali seve psa zopet zapreti v klet, odkoder se bo podal v svobodo, ko bo slepec zopet ozdravil.

Dr. med. univ. Metod Spindler naznanja p. n. občinstvu, da je otvoril s 1. marcem 1935 v Strossmajerjevi ulici 28 (banovinska hiša) II. nadstropje

zdravniško prakso.

Ordinacije ob delavnikih dnevno od 12. do 16. (4. ure popoldne), ob nedeljah od 10. do 12. ure.

Na Jožefovo dne 19. marca in na Marijin praznik dne 25. marca so trgovine v Mariboru predpoldan odprte.

V današnji številki našega lista je priložena brošura o zdravilnem »Hersan« čaju, na katero opozarjamo cenjene čitatelje.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejše urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja: specialist za kirurgijo dr. Černič. 10

Svetovne novice.

General Liborij Frank umrl. V Gradcu je umrl dne 27. februarja v visoki starosti 87 let bivši avstrijski general Liborij Frank. Rajni je bil poveljnik 5. avstro-ogrske armade leta 1914, s katero je zasedel dne 2. decembra Beograd in del Srbije, a je moral ostaviti po 13 dneh v divjem begu celotno zasedeno ozemlje. Radi poraza v Srbiji je bil vpokojen. Frank je bil rodom iz Splita in je služil kot general v Ljubljani, Sarajevu in Temešvaru.

Silovita eksplozija. V veliki tovarni za svinčnike v Moskvi je prišlo dne 27. februarja do strašne eksplozije, ki je zahtevala 33 mrtvih in 100 ranjenih.

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom v blagajno. V noči na 1. marec je obiskal neznanec v Mariboru v Mastrovi ulici blagajno ceršaske tvornice za lepenko. Iz železne blagajne, katero je navrtal, je odnesel 2000 Din.

Kamen v glavo. Iz Šikol pri Pragerskem so prepeljali v mariborsko bolnico 27letnega Franca Medveda, po poklicu mizarja. Nekdo mu je pognal v glavo kamen s tako silo, da mu je počila lobanja.

Žalostno-obupno dejanje brezglave mladine. Pri mostu preko Savinje v Grižah pri Celju so našli ustreljena v sence 20letnega Slavka Pikla, sina hotelirja, posestnika in banovinskega svetnika Franca Pikla iz Žalca, ter 20letno Slavico Cepuš iz Laškega, ki je bila v službi kot natakarica v Žalcu. Ko so zadeli na oba nesrečneža rudarji, ki so šli na delo v premogovnik Zabukovca, je bila Cepuševa že mrtva, Pikel je dajal sicer znake življenja, vendar je podlegel strelu v bolnišnici v Celju kmalu po prepeljavi. Vzrok obupnega dejanja je nesrečna ljubezen.

Obsojen razpečevalec ponarejenih ti-sočakov. Dne 27. februarja je dajal odgovor pred ljubljanskimi sodniki Giorgio Mauri, Tržačan in trgovski potnik po poklicu. Razpečeval je pri nas v Trstu ponarejene 1000dinarske bankovce. Obsodili so ga na 2½letno robijo in na izgon iz naše države po prestani kazni.

Slovenska Krajina.

Grensovc. Gospod urednik »Novin« Klekl je odšel v začetku februarja v Ljubljano, kjer je zbolel in bil dne 7. februarja sprejet v bolnico. Kakor poroča, bo prišel domov šele čez kaka dva meseca, odšel bo na oddih na Gorenjsko. — Na Gornji Bistrici so učili »gufčeka« plavati v vodnjaku. Pa revež ni mogel sam iz studenca, zato so mu ponudili lestvo in s pomočjo fanta je zopet zagledal beli dan.

Sobota. Naš bivši podnačelnik g. dr. Bratina je zopet sprejet v državno službo in nastavljen za podnačelnika v Lendavi, kakor ste že zadnjič poročali. Veseli nas, da je nastavljen v Lendavi, gotovo nekatere za to glava boli. Na splošno priljubljenemu, prijaznemu gospodu, praktičnemu katoličanu, želimo na težkem mestu obilo zadovoljstva!

G. stolni kanonik Fr. Časl 70letnik.

Kurat Franc Bonač †.

Sobota. Dne 17. februarja je doživela prestolnica Slovenske Krajine velik dogodek. Vršil se je namreč občni zbor gasilstva za srez Sobota. Občnega zbora se je udeležilo 169 delegatov gasilskih čet. Vsekakor lepo število in iz tega je jasno razvidno zanimanje naših ljudi za vsestransko delo. Delegati so z velikim zanimanjem sledili poročilom župnih funkcionarjev. Občnega zbora se je udeležil med drugim gospod srezki načelnik Gašper Lipovšek, zastopnik soboške občine g. Pertot itd. Na predlog župnega načelnika g. Josipa Benka so bile odposlane vdanostne brzojavke na najvišja mesta. V poročilu se je spomnil župni načelnik tudi umrlih članov: dr. Šomena, Himo Aleksandra, Janže Franca in drugih. Kakor je bilo razvidno iz poročila, je bila župa v minulem letu razdeljena na šest gasilskih okrožij. V minulem letu so bile ustanovljene štiri gasilske čete in Janes je vseh čet 99. Župa je prejela 934 dopisov, odposlala 1499 dopisov, obravnavala 2680 dopisov. Požarcev je bilo 85 v srezu; gasilo je požare 2130 gasilcev 371½ ure. 14 gasilcev je bilo, telesno poškodovanih.

Tako vidimo, da so se gasilci v našem srezu dobro držali in smo prepričani, da se bodo še nadalje v delu za božjo čast in bližnjemu korist. Le tako naprej, gasilci! K vašemu delu pa obilo božjega blagoslova! — Lutkovo gledališče v Soboti deluje res s sijajnim uspehom. Čarobne igre se je udeležilo do 500 glavice naše nadebudne mladine in še nekateri odrasli. Vsekakor so te lutkove prireditve precejšnjega kulturnega pomena za našo mladež.

Lendava. V nedeljo dne 24. februarja nas je obiskala mladina iz Bistrice in nam nudila obilo užitka in zabave. Zapeli so nam več pesmi in vprizorili igro »Dve nevesti«. Ploskanja ni hotelo biti ne konca in ne kraja, še z nogami je tolklo občinstvo, ko je zahtevalo, da se naj ta in ta pesem ponovi. Tudi Madžarom, ki sicer besedila niso razumeli, se je petje zelo dopadlo in prišli so ponovno prosit na oder, da naj še in še zapojejo. Igralci so tudi izvrstno rešili svoje vloge. Ob koncu je bilo polno

Novi župan Ljubljane g. odvetnik in dosedanji občinski svetnik dr. Vladimir Ravnihar.

Širite „Slov. gospodarja!“

Razočarana ženska ničemurnost.

Na Dunaju je opazila soproga višjega uradnika v ogledalu, da kaže njen obraz že preveč očitne znake staranja. Koža po obrazu je že bila razbrazdana ter nagubana, kar je za bivše lepoticke presneto neprijetna prikazen. Te spremembe na obrazu so imenitno Dunajčanko močno užalostile. Koj drugi dan po ugotovitvi starostnih strahov se je podala k zdravniku za pomladitev, ki ji je ulil najnečje upanje. Obljubil ji je, da jo bo operiral brez vsakih bolečin in odstranil vse gube, gubančenja ter še razno drugo nelepo navlako. Po operaciji bo

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Na velikih božjih potih kakor so Sv. gore pri Št. Petru, Marija Bistrica itd., romarji obojega spola tudi prenočijo v cerkvi ali izven nje. Ženske prebijejo, premolijo, prepečejo ter predremlejo noč v svetišču; moške in fantje grede tudi okrog in si predvsem ogledujejo en kramarski štant za drugim. Takile nočni ogledi stojnic so bili kakor nalašč za tobakarske kramarje.

Švercarji so bili tudi presneto zgovorni in nekateri celo pravi ljudski govorniki. S šaljivimi ogovori, da — z dolgimi resnimi pridigami so vabili k sebi ljudi. Z besedami so znali tolikanj omehčati romarje, da je bila prodaja duhana po končani šaljivki ali resni propovedi nekaj lahkega in samoobsebi umljivega.

Po božjih potih niso kupovali samo moški tobak, celo žene za svoje moške, sestre za brate ter dekleta za fante.

Že dolgo — dolgo po celi Sloveniji ter Hrvaški znamenita ter priljubljena Marijina romarska cerkev

na Sv. gorah pri Št. Petru ima kroniko. In v tej kroniki je zabeležena pridiga, katero je govoril tobakarski kramar kmečki deklini, ki je kupovala molitvenik in je kupila ob koncu nagovora še tobaka za očeta in strica.

Na Svetih gorah je pod cerkvijo velika hiša, v kateri prenočujejo številni pridigarji ter spovedniki. Ti imajo posebno mnogo dela ob ogromnem romanju za Malo Gospojnico. Gospodje so od rane zore do pozno na večer v spovednici. V noči tudi ni pravega počitka radi prihajanja romarjev, petja ter kričanja kramarjev in beračev, katerih je največ v bližini duhovniške hiše.

Spovednik ter pridigar iz Maribora ni mogel, dasi utrujen radi neprestanega dirindaja zatisniti očesa. Nekaj časa se je hudoval radi nemira, kmalu je vzbudila njegovo pozornost pridiga tobakarskega kramarja. Nočni nagovor švercarja si je gospod utisnil spominu in ga je zabeležil drugi dan v poduk ter zabavo dobredno v kroniko.

Pustimo mariborskega gospoda, naj nam on opiše, saj je bil priča, kaj in kako je govoril tihotapec in vabil k sebi kupce.

čestitanja. Dvorana v »Kron« je bila polna in to brez običajne bučne reklame. Agitacija je šla od osebe do osebe in to jim je izvrstno uspelo. Hvaležni smo Bistričanom, da so nam nudili tako lep večer. Sami so pa lahko prav ponosni, da so dosegli tako velik uspeh. Vodil jih je gospod Križman, šolski upravitelj na Dolnji Bistrici. Vsem častitamo!

Turnišče. Zadnje čase imajo naši mlinci obilo dela. Meljejo namreč bučno seme in delajo iz njega dobro in tečno olje. Bučno olje igra pri mnogih družinah zelo važno vlogo, zlasti še v postu, ko belijo z njim večino hrane, ker se držijo stare in dobre navade, da čim manj svinjske masti uporabljajo za zabelo. Bučno seme letos daje srednjo količino olja. Liter olja se prodaja po 10.50 Din. Sicer ga pa veliko ne bo za prodajo, ker naši kmetje porabijo olje doma in le imovitejši ga bodo prodajali. — Hišo trgovca Badera je kupil trgovec Klepec Joško iz Beltincev za 150.000 Din. Kakor smo poučeni, je trgovec Bader, ki je dolga leta zalagal naše obrtnike-čevljarje z usnjem, prodal hišo zato, ker hoče v Čakovcu, kjer ima tovarno usnja, še povečati svoj obrat. — Dasi se že po večini srezov v naši banovini odločajo kandidature za volitev poslancev, še naš srez ni storil nič gotovega. Zelo smo radovedni, kdaj bo poskusil srečo pri sedanjih volitvah. Pričakujemo, da bo prišel človek, ki je pri ljudeh priljubljen. Sicer pa bomo o tem še poročali. Ljudje pri nas se držijo precej rezervirano in govorijo zelo malo o politiki.

Beltinci. Dne 25. februarja se je vršil pri nas Matijev sejem. Prignane je bilo lepo število lepe in dobre goveje živine, toda večinoma so se kmetje vračali domov z živino vred, ker je bilo zelo malo povpraševanja po živini. Pač znamenje časa!

Selekcijska društva. Za naše živinorejsko gospodarstvo so selekcijska društva res velikega pomena, kajti naši proizvodi imajo po drugih državah veliko konkurenco in zato smo primorani oddajati le najboljše pridelke, doma nam pa ostane le slab material, ki nima cene. To se opaža zlasti še pri živinoreji. Veliko nam nagaja pri tem še ta ali ona nesreča, zato ni čudno, če ta ali oni kmet zleze v dolgove. Če torej hočemo res povzdigniti našo živinorejo, ki je glavni vir dohodkov naših

Vzemite cev

pustite, da se več let pretaka po njej čista voda, in na stenah cevi se bo vsebolj nabirala nesnaga, voda bo začela teči počasneje, dokler ji zgoščena nesnaga popolnoma ne zapre poti. Pozabili ste namreč čistiti cev. To velja tudi za vse one organe Vašega telesa, ki služijo za obtok krvi, in se morajo istotako redno prečistiti, ako hočete, da ostanete zdravi, prav gotovo pa, če so se že pojavile motnje v prebavi, črevih in ledvicah. Radi tega so baš sedaj aktualna takozvana spomladna zdravljenja z različnimi čaji, kot n. pr. s Planšinka čajem Bahovec, ki je zaradi zdravilne vrednosti svojih zelišč postal tako popularen ne samo pri nas, marveč tudi daleč preko naših meja.

kmetovalcev, moramo baš tej panogi posvetiti posebno pozornost. Zato je reorganizacija zelo nujna in ustanovitev selekcijskih društev brezpogojna zahteva časa in razmer, da ne bomo zastojali krmili naše živine. Ta tendenca se opaža sedaj povsod in moramo se pohvalno izraziti o delovanju naše kmetijske šole v Rakčanu in o srezkih kmetijskih odborih v tem oziru.

Zelja in zahteva kmečke mladine.

(Piše fant s Prlekije.)

Nisem gosposki človek, ampak preprosto kmečki sin poštenega kmečkega rodu. Delam kakor vsi moji sotrpini od rane zore do poznega mraka. Kaj vse prestane kmet v enem samem letu, koliko znoja prelije, koliko gorja pretrpi, to ve samo Bog. Zdaj nam uniči toča vse pridelke, zdaj nam zopet suša pokvari vso dobro letino. Pa to še ni vse! Dajajte nam tiščijo naš

Naše ceste. Spričo dejstva, da večkrat ne vozi poštini avtobus po naših cestah in tako zaostaja redni prenos pošte, smo primorani pripomniti, da naše ceste v več ozirih ne odgovarjajo javnemu prometu. V dobi rekordov in tekmovanj moramo gledati v prvi vrsti na to, da se naše ceste v Slovenski Krajini prilagodijo v vsakem letnem času javnemu prometu. Zadosna potreba gramoza za naše ceste naj bi bil ne samo navaden rečni kamen, temveč naj bi se nabavljali granitni kamen, ki v resnici odgovarja našim cestam. Vse premalo pažnje se posveča našemu cestnemu prometu. To se vidi iz tega, da sedaj, ko se je raztopil sneg, je cesta na mnogih mestih nesposobna radi udiranja za avtobusni promet. Zato je nujno, da se posveti cestam pažnja, ki bo odgovarjala razmeram in času. Nujna je potreba večjih investicij in temeljitejših del. Zato bi bilo želeli sedaj, ko se bo reševalo vprašanje javnih del, kakor je sklenil gradbeni minister, da se naši javni funkcionarji zavzamejo za naše ceste; s tem se bo odpomoglo z javnim delom našim revežem, na drugi strani pa se bo koristilo obtemu prometu in ugledu države.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

že itak preveč upognjeni hrbet, povrh pa nas še strašna gospodarska kriza stiska in gnjavi od vseh strani. Vse to smo lažje prenašali, ko smo imeli katoliško prosveto, razna društva, ki so nas bodrila pri delu in tolažila v nesreči. Sedaj pa so ukinjena prosvetna društva, ki so bila temelj krščanske vzgoje naši podeželski mladini. Teh društev nam ne more nihče in nič nadomestiti. JNSsarska gospoda se nam je vsiljevala, delala obljube, storila pa ni za kmeta nič. Kako se nam godi v gospodarskem oziru, vemo vsi, ker omahujemo pod težo bede in stiske. Ko nas je JNSsarska gospoda tako potlačila na tla v gmotnem oziru, nas je še poleg tega v prosvetnem oziru hudo oškodovala. Tako sedaj tavamo okoli v gmotni bedi in v duševni temi. Kdaj bo tega konec? Naša povse upra-

V kroniki se glasi dobesedno takole:

Celi dragi dan je bilo izredno veliko opravka z romarji. Do onemoglosti utrujen, sem se šele proti deseti uri zvečer nekoliko pokrepčal ter se potem podal k počitku. Nekaj časa se silim in res sladko zadremam. Pa le za trenutke. Ravno izpod mojega okna mi udarja na ušesa lep in silno zgovorni moški glas ter vmesno odobravanje: Živijo in bravo klici! Ker konca ni in ni, vstanem, da ugotovim, kaj je. Vidim navaden kramarski štant. Na deski več molitvenikov in veliko podobic, na žnorce pa razobešene različne rožne vence. Okoli štanta je veliko moških, večinoma s cekri na palicah preko ram in s pipami med zobmi. Oči vseh so obrnjene v zgovornega kramarja, moža srednjih let, lepe rasti in govornice, kakor jo slišiš ob Sotli. Vse mogoče reči jim razlaga. Priporoča jim novice resnične ter namišljene. Hvali in priporoča vsem svoje blago in tobak, pa še katero za smeh pove.

Med to množico in čisto tje k prodajalni deski se je prerila zalo oblečena deklina najlepših let. Jo je li gnala radovednost ali želja, da kaj kupi, ne vem. Le to sem spoznal, da preglejuje zdaj to zdaj drugo knji-

žico in se nazadnje prav posebno zagleda v res lep molitvenik z belokostenimi platnicami. Obrača ga sem ter tje in odpre zdaj to zdaj drugo stran. Kramar govori in govori, zraven pa opazuje občudovalko lepe knjižice. Pri primernem sklepu svojih razgovorov z možmi in končanem razpečanju tobaka, pa deklino prav prijazno nagovori in odobrava ter hvali z laskavimi besedami njen fini okus, ker si je zbrala zares najlepši molitvenik in ga kar več iz rok ne izpusti.

»Teško mi bo,« pravi, »ko se bom moral ločiti od njega in ga prepustiti tebi. Pa vseeno ga rad prodam, ker ravno v tvoje roke najbolj sodi.«

Deklina odgovori: »Pa ...?«

Iz zadrege ji hoče pomagati švercar in pravi:

»No, kaj — pa? Denarja ti gotovo ne manjka, ko si tako lepo oblečena, pridna in pobožna si gotovo tudi, ker si se tako zamislila v ravno ta molitvenik. Kaj še sedaj pomišljaš? Zakaj se koj hitro zanj ne odločiš?«

»Križev pot mi je predolg,« mu kratko in nekoliko v zadregi odvrne.

Ravno ta odgovor je bil za kramarja kakor za mlinska kolesa voda,

zgedala kakor krasotica s 25 leti. Gospa je seve privolila radevolje v operacijo, ki je bila koj izvršena. Ko je odstranil lepotični zdravnik obveze z obraza, je ugotovil, da je uspelo pomlajenje lepo na eni strani in sicer na levi, na desni pa je ostalo vse pri starem. Utis operacije je bil porazen. Jasno liki beli dan so kričala v svet ne samo znamenja staranja, ampak tudi dejstvo, da je bila gospa pri zdravniku pomladitelj. Gospa je zahtevala od zdravnika, naj ji obraz zopet izenači. Tega ni mogel ne na staro grdo plat in na povsena pomlajeno. Celo zadevo ima sedaj v rokah sodišče. Vse po Duna-

vičena zahteva je torej: Dajte nam nazaj naše katoliške prosvetne organizacije! JNSSarji, prenehajte že vendar enkrat z denunciranjem, z ovajanjem naših ljudi, ki so boljši in poštenjši državljani nego vi! Dajte nam možnost katoliške vzgoje in prosvete, ki nam bo v tolažbo, podporo in pomoč v teh težkih časih!

*

Negova. Na prvo postno nedeljo dne 10. t. m., popoldne ob treh bodo igrali Benedičani pri nas »Slehnika«, eno najlepših duhovnih iger. Igra je prav primerna kot uvod v sveti postni čas. Vsem, kateri jo bodo šli gledat, bo vzbudil »Slehnika« lepih in spodbudnih misli, po katerih bodo lahko uravnali svoje življenje. Igra nima namena zabavati, marveč dvigati, poglobljati človeško srce. Zato

se igre vsi, ki ste Bogu po volji, gotovo udeležite! Boljši boste šli po predstavi domov.

Vojnik. Naša župnijska knjižica je nabavila lepo število novih knjig. Kakor doslej, bo tudi v bodoče izposojevala knjige vsako nedeljo po deseti maši v društveni sobi v kaplaniji. Prihajajte pridno po knjige, saj z njimi si um bistrimo, srce zlahčimo!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Novoustanovljeno društvo »Narodna prosveta« je priredilo pretečeno nedeljo v Kat. prosv. domu svojo prvo dramatično predstavo. Kako velika vrzel je nastala z razpustom bivšega Kat. prosvetnega društva, je bil dokaz nedeljski obisk pri predstavi, ko je občinstvo do zadnjega kotička napolnilo obširno dvorano. Novemu društvu želimo pri njegovem delu za narodov blagor obilo uspehov.

*

Remšnik. Si pač misli kdo od nas: Kaj vi hribovci! Vendar je pa tudi pri nas življenje kakor drugod, posuto s trnjem in rožicami, za nekatere bolj, za druge manj. Do sedaj imamo letos še enako rojstev in umrlih, namreč šest. Zdravi smo še, saj zima nas ni gnjavila, kakor dostikrat druga leta, le sankarji in smuki niso uživali dovolj; komaj je bil sneg za smuk, pa je prismukal jug. Imeli smo par nesreč pri sankanju, tako da se trije zdravijo v bolnišnici. Vozniki so hiteli vpo-
rabljati sanene in sedaj je pomlad blizu. — Za razgledni stolp pri sv. Pankraciju se zdaj začne delo. Dobri naš Prelang že vozi drva, pripravlja kamenje, bo namreč žgal apno, da ga zvozimo k Pankraciju in zidamo. Ja, duh je, ki oživlja, pravi sv. pismo in res dobri duh je vladal do sedaj pri Prelangovi hiši ves ta rod, daj Bog, da tako tudi ostane! Dan za dnevom dobi sosed in tujec v tej hiši do-
hrohotno postrežbo. Najbolj dobrodošel je duhovnik. Koliko gospodov je bilo tu ljubeznivo postreženih in kolikokrat, in to ali so prišli sami, ali cela družba izletnikov zraven! Po-

manjkanja ni bilo zaradi tega. Gospodar je sam skromen in štedljiv, da je le mogel po-
streči. Tako je bilo dolga desetletja. Sedaj je gospodar star, a za Pankracija je še vedno navdušen. Ko bi on računal vse vožnje, les, denar in vse, kar je že daroval, bi se mu pač čudno zdelo, kako ogromna svota bi bila. Pa tega noče! Prav, saj ima Gospod, ki bo njegov Plačnik, vse zaznamovano, upamo pač v knjigi življenja. Domačemu dušnemu pastirju kar stavi vprašanje, da je li treba dati me-
cesen na žago za popravo strehe pri Pankraciju. Da, tako dela verna duša, prežeta pravega duha svetopisemskega. Sedaj tudi nje-
m denarja manjka, zato je pa prej marsika-
teri stotak daroval, zaznamovan s tem ali onim imenom, v dobrodelne namene. Bog vse dobri naj bo stoteri Plačnik! Drugi pa, ki ste istotako dobrega duha, pridite k Pankraciju, naglejte se božje narave tostran in onstran naših mej, uživajte lepoto in prostost, ki jo nudijo naše gore! V tem uživanju narave bo-
te pa tudi radi darovali svoj dinar za revno cerkev in za razgledni stolp. Pri nas tudi ni-
so vsi dobrega duha, kakor pri vas ne, zato ne moremo napredovati po želji in možnosti, mnogi uspehi izostanejo, žal tako je življenje, a dober vzgled je najboljši pridigar, je svetil-
nik v tem zamračenem svetu in tako bodo

Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 19. XI. 1934.

mnogi mlačni in slabi boljši, da dosežemo vsaj nekaj. Za sedaj želimo razgledni stolp, za pozneje pa nebeški dom.

Razbor pri Slovenjgradcu. Komaj smo ob-
varovali v letošnjem predpustnem času našo župnijo pred volkom. Naposled se je namreč omožila Ladinekova Pepka na Črešnikovo po-
sestvo. Bog daj srečo! — Čas bi bil, da bi se ustanovila tudi pri nas dvorazrednica. Pod-
gorje ima 160 učencev in 4 razrede, Šmiklavž 89 učencev in 2 razreda, Razbor pa 113 učen-
cev in samo 1 razred. Pomagamo drugim zi-
dati šole, sami pa gledamo skozi prste. — Pre-
senetila nas je vest, da je nagle smrti umrl v
Podsredi g. dekan Jožef Krohne, ki je prav
vestno in spretno vodil našo župnijo 10 let.
Imamo ga še sedaj v prav dobrem spominu.
Ustanovil nam je bratovščino presv. Srca Jez.
in izobraževalno društvo. Kot izboren živino-
rejec je pripomogel, da se je tudi ustanovila
bikorejska zadruga. Vsem je rad pomagal, kar
in kolikor je mogel. Ker se je vršil isti dan
in isto uro pri nas pogreb Pečolarjevega Ton-
čka, smo se na tem pogrebu tudi spominjali
umrlega gospoda dekana in se je v ta namen
zvonilo vsak dan po eno uro. Na Tončekovem
pogrebu smo kljub krizi nabrali za novo bo-
goslovje v Mariboru 50 Din.

ju se vprašuje: Ali je
zdravnik pred zako-
nom odgovoren za ne-
uspelo pomladitev, ali
ne? Z odgovorom na
ti dve vprašanji bodo
imeli sodniki velike
težave.

Evropa in Amerika po- stajata pretesni!

Znana dva angleška
športnika: avtodirkač
sir Malkolm Campbell
in letalec sir Allan
Cobham, sta odpotova-
la v Srednjo Afriko,
da poiščeta primerno
ravnino za dirkalšče.
Nastopila sta dolgo
pot, ker je postala Ev-
ropa pretesna za div-
je motorne dirke. Av-
tomobili, ki razvijajo
pošastno brzino 300 do
400 km na uro, potre-
bujejo dolgo in ravno

Moški stopijo še bliže, ker menda slutijo, da pride
nekaj posebnega in se deklina niti več izmuzniti ne
more.

Švercar začne govoriti. Skraja govori bolj tiho
ter svečano, pa nadaljuje vedno krepkejšo in odloč-
nejšo. Razlaga pravi križev pot, kakor ga gledamo in
opravljamo v cerkvi. Razlaga je lepa in nazorna, da še
zakašljati nihče ne upa. Potem pa pravi s povzdig-
njenim glasom, da so še tudi drugi križevi poti na sve-
tu, da celo med nami in tudi na teh se lahko pri-
kupimo Bogu in nasledimo križ nosečega Jezusa.

»Če imata vzgledna krščanska zakonca kopico
otrok, skrbita in pridno delata od ranega jutra do
pozne noči. Naenkrat se jima naseli v hišo nesreča:
polje slabo obrodi, vinograd opeša, živina slabo stori
in še bolezen zagospodari. Otroci vpijejo venomer:
'Ata, kruha, mama, tako sem lačen', pa pomagati ne
moreta. Deklina moja, ali ni to križev pot, da se Bogu
usmili?«

Moškim je kar sapa zastajala pri takih besedah
in se jim nehote vsiljuje vzdihljaj: »Res je, prav imaš.«

»Pa pomisli, deklina, ta križev pot v knjigi ti je
predolg! Kaj pa naj reče žena, ki je bila čudno lepo

vzgojena in je vseskozi vzor poštenega slovenskega
dekleta, pa je dobila moža, kateremu ni za delo, ga
ne veseli dom, po oštarijah poseda in zapravlja, doma
pa razsaja, ženo in otroke preklinja ter od hiše na-
ganja. Je pač to strašen križev pot, po katerem naj
hodi, zdihuje in joče, dokler je ne reši blede smrt. Bog
te obvaruj kaj takega, deklina, in zato le rada za Je-
zusom križev pot obiskuj, ogleduj, premišljuj in moli
pobožno, če bi še bil tako dolg!«

Moški so še bolj utihnili, počasneje kadili in se
delali, kakor bi hoteli oditi.

Kramar jih je ponovno priklenil k svoji stojnici,
ko jim je začel razlagati nov križev pot, in sicer o po-
štenem mladeniču, na katerega je bila ponosna oče-
tova hiša, cela vas in so po župniji vedeli o njem le
dobre reči govoriti. Moral je prevzeti dobro urejeno
posestvo in si izbrati življensko družico, da mu po-
maga gospodariti ter prenašati težave, skrbí in dela.
Po veseli gostiji je spoznal, da si ni zbral prave, da
se le lepo oblači, kakor ti, deklina. Se ne briga veliko
za gospodinjstvo, nima snage ne v hiši in ne v ku-
hinji. Otroke zanemarija in še kaj poštenega na mizo
postaviti ne zna. Posnema samo ono žensko, o kateri

Podgorje. »Ivan, vzemi Trezo, boš pa zmiraj »trezn«, in meni tudi ne bo treba na pust boba jesti«, so rekli gospod Visočnikovemu Ivanu. Pa se je nasmejal in odšel. Dober fant si, iz ugledne hiše, rabiš tudi dobro gospodinjico, si je mislil gospod. Ivan pa je hodil večkrat vprašat Kolarjevo Treziko, če bi ga hotela za moža. In v skrbeh, ali bo ali ne bo, bi gotovo večkrat utrgal marjetico, če bi cvetela, in trgal peresa: bo, ne bo, bo, ne bo ... Tako pa je najbrž gotovo ni, skrivaj je tipal po knofih svoje suknje: bo, ne bo, bo, ne bo, in končno ni odločil knof, ampak Terezika, ki je rekla: bo! V ponedeljek dne 25. februarja je to javno pred oltarjem izpovedala in Ivanu se je odvalil kamen od srca. Iz Marijinega vrta je odrgral rožo, da jo presadi na svoj dom. Pridna in vzgledna družbenica je bila Terezika. V nedeljo prej so darovale tovarišice sv. obhajilo za njo, pač najlepše poročno darilo! Popoldan pa so se na njenem domu poslovile od nje. Krasne poslovilne pesmi in lepe besede, ki jih je govorila prednica, so izvabile solze nevesti in vsem drugim. Naj jo blagoslovi Devica Marija z ljubim Sinom!

Laznica pri Limbušu. Otožno je zaklenkal zvonček v limbuški farni cerkvi, s katerim se je vsem faranom naznanila žalostna vest, da je zopet eni osebi jenjalo biti srce. To je bil gospod Andrej Halbwidl, čislani gostilničar in posestnik na Laznici pri Limbušu, ki je komaj 47 let star dne 21. februarja t. l. zapustil našo solzno dolino. Bolehal je že dalje časa na jetrih, h kateri boleznici se je v zadnjem času še pridružila pljučnica, ki je kljub požitvalnemu zdravniškemu prizadevanju zahtevala žrtev. Pokojnik se je rodil v Untermarsdorfu pri Oberholabrunnu na Nižjem Avstrijskem. Prišel je v Maribor, kjer je bil hotelir. Bil je zelo priljubljen. Njegovo usmiljeno in dobrohotno srce je bilo splošno znano po Mariboru in daleč naokoli, osobito pri ubogih, katerim je bil v pravem pomenu besede krušni oče. Ko je vsled gospodarske krize zapustil Maribor, se je preselil na svoje posestvo na Laznici pri Limbušu, kjer je priredil lepe in udobne gostilničarske prostore. Naravnost veličasten je bil njegov pogreb na farno pokopališče v Limbušu, katerega so se udeležili poleg obilice župljanov tudi mnogoštevilni njegovi prij-

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
»Naš dom«
»Nedelja«
»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
»Rafael«.

telji, zlasti gostilničarji in znanci iz Maribora in okolice, ter v obilnem številu športniki kolesarji iz Maribora in ognjegasnega društva. Andrej, počivaj v miru in nebeška luč naj Ti sveti!

Kamnica pri Mariboru. Letošnji predpust smo mi Kamničani na iskrem konjičku. Tako nam pravijo celo sosednji farani. Dozdaj je stalo pred oltarjem kar devet ženinov, seveda vsak s svojo nevesto. Mogoče si priborimo rekord. Vrli mladenič Ferdo Kajžer, ud Apostolstva mož in fantov, si je izbral za nevesto sebi primerno mladenko, dolgoletno cerkveno pevko ter voditeljico deklet-družbenic Alojzijo Modrič s Slemenca pri Selnici. Bog živi mladi par!

Pobrežje pri Mariboru. V ponedeljek dne 25. februarja zvečer je prenehal trpeti vzorni fant Ivan Šmirmaul, posestniški sin na Pobrežju. Kdor ga je še lani videl pri njegovem delu, ni mogel riti misliti, da je že zapisan smrti. Po prejšnjem v zdravju, je začel v jeseni naglo hirati. Boleti ga je začela noga in vsaka človeška pomoč je bila zastoj. Vedno hujše so postajale bolečine na nogi, vedno bolj je venelo njegovo mlado telo. Neusmiljena bolezen ga je pradž par meseci položila na bolniško postelj, iz katere ni več vstal. Z veliko portpežljivostjo je prenašala svoje mučeniško trpljenje in trikrat pokrepčan s sv. popotnico je dne 25. februarja zapustil to solzno dolino v cvetu mladosti, 18 let star. Dragi Ivan, počivaj v miru božjem!

Št. Peter pri Mariboru. Navzlic hudi gospodarski krizi, pa se še vendar možimo in zwinimo. Metava je dala ta predpust največ ženinov in nevest. Slabo pa je odrezala Trčova in bodo menda le mogli zopet »ploh« vleči. Pa kaj čemo, če pa so očetje tako trdi, kadar bi trebalo kaj šteti, ženini pa samo z nevestami niso zadovoljni in bi radi le nekaj evenka. Tršavec Matevž si je šel po nevesto kar k so-

sedu, pa si je zbral Toplakovo Marjetico. No, saj pa je gospodinja tudi rabil, kajti mati so venomer pravili, da so že za nič. Pa na gostiji so se še vendar parkrat kakor kakšna mlada zasuknili. Pa tudi Toplakova Zalika je rekla, da noče biti več sama. Če sestra, zakaj pa jaz ne. In ker so oče kovač, je rekla, kovača hočem! Pa ga je dobila, močnega kot Goljata, ki očetu že zdaj pomaga. Doma pa je iz sosedne Zimice, Plavec Alojz pa se piše. Ferk Štefanija si je poiskala ženina tudi v Zimici. Čevljar naj bo, je rekla, in ga je tudi dobila in sicer Čučko Franca. No pa Črnkove Trezike tudi ne smem pozabiti. Saj je dobila najboljšega, kakor so oče starešina povdarili, da bi še ga pri belem dnevu s svetilko težko našel. Da se pa oče starešina ne bodo varali, zato pa naj le skrbi Horvatov Franček. Čisto umestno je še, če še opozorimo novoporočence, zlasti one, ki bodo imeli še starše na prevziku, da naj ne pozabijo, da še zanje vedno velja četrta božja zapoved. S kakšno mero boste merili svojim staršem, s takšno mero Vam bodo povračevali Vaši otroci. In nič ni lepšega, kakor če vlada med starimi in mladimi lepa zastopnost in mir.

Grušova. V ponedeljek po Matejevem se je poročil Horvat Franc, posestnik iz Grušove, s Črnko Terezijo, kmetko hčerko iz Nebove. Drugi dan pa je bila sv. maša v kapelici M. B. na Metavskem hribčku, kamor je bil oče starešina povabil mladi par in vse svate. Ženin je eden izmed redkih slovenskih fantov, ki so svojo fantovsko dobo res lepo dokončali. Naš ženin je bil svojčas načelnik Orla, odbornik in blagajnik bivšega prosvetnega društva »Skala« in nazadnje predsednik fantovske KA. Vnet in požitvovalec društveni delavec je bil vselej in povsod, kjer je bilo treba zaorati brazdo krščanske prosvete. Nevesta pa je bila ves čas pridna Marijina družbenica ter so se njene sestre tudi lepo poslovile pred cerkvijo od svoje bivše tovarišice. Naj jima bo tudi v zakonskem stanu usojeno, da nadaljujeta v lepi slogi, sreči in blagostanju delo, ki je namenjeno vsakemu skrbnemu in dobremu gospodarju in gospodinjini in da bo solnce zakonske sreče vedno ogrevalo njun prijeten dom v Grušovi pri Sv. Petru niže Maribora.

pojemo tolikokrat: »Rada čičkala, rada papkala, rada v senci ajčkala!«

»Kaj pa rečeš k temu, deklina? Ni li to pravi križev pot, ki ga naj nosi nesrečni mož s tako družico do hladnega groba?«

Moške to razvname tako, da si popravijo cekre na palicah, srpo gledajo na deklino ter pritrjujejo govorniku: »Res je tako! Prav imaš!«

Deklina gleda v najhujši zadregi v tla in se skuša odstraniti, pa se ne more preriti iz preveč strnjene oklepa moških. Švercar jo miri in tolaži, rekoč:

»Jaz te poznam in vem, da imaš dobro srce. Prave resnobe se še nisi naučila in ti še manjka marsikaj, da boš postala dobra žena. Najboljši pripomoček za to ti bo križev pot, na katerem spoznaš dolgo in strašno trpljenje Kristusovo in se naučiš potrpljenja, prenašanja, ljube ponižnosti in vztrajnega dela, kar je neobhodno potrebno za zakonsko življenje. In glej, ravno v tej knjigi se nahaja tak križev pot, o katerem si rekla - naglici ter nepremišljeno, da ti je predolg. Zdaj, ko si slišala, kako dolg je križev pot različnih ljudi, pa ti menda ta križev pot že ne bo več predolg. Ker ti želim srečo, sem nalašč za-

te to knjižico tako lepo kosteno povezal, da bi jo človek le gledal, z veseljem kupil in nesel s ponosom domov ter z njo v roki opravil premnogokrat pravi križev pot. Težko se ločim od nje, pa tebi jo le prodam za malenkosten denar, ker ljubim tvojo dušo in jo osrečiti želim.«

Kaj je storila deklina po tolikih vzgledih o križevem potu v življenju, si lahko mislite. Kupila je molitvenik, šnofanca ter čikanca, moške so jo pustili od stojnice, posedli v bližini zgovornega tobakarskega kramarja in večerjali, kar je pač kateri prinesel seboj v cekru.

Tako svetogorska kronika. Sličnih švercarskih pridigarjev je bilo mnogo po obeh straneh Sotle. Nastopali so ter dobro zaslužili po vseh količkah znanih božjih potih. Romarji so jim bili naklonjeni, so se čudili ljudski zgovornosti ter pretkanosti in so prav radi kupovali od njih spominke in tobak.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

progo. Obrati v polnem diru bi stali vozača življenje. Posamezna kopališča v bogati Kaliforniji so dogradila jako dolge dirkalne proge ob morski obali. A postale so prekratke, ker vedno narašča besna hitrost dirkalnih vozil. L. 1931 se je na ta način ponesrečil v Dayton-Beechu vozač Lackart. Vrglo ga je iz prekuženega vozila in je najbrž umrl za srčno kapjo že v zraku, preden ga je zavihtelo ob tla. Campbell išče pripravno progo sredi puščave Kalahari, ki jo bo prepotoval v ta namen od reke Zambezi do Transvaala.

Št. Peter pri Maribru. Kakor se je svoj čas že poročalo, je sklep občine Sv. Marjeta ob P., da se izšolajo k Št. Petru vsolani deli občine, postal pravomočen in stopi z novim šolskim letom v veljavo. S tem sklepom pa se prizadeji občani občine Sv. Marjeta ne strinjajo in obžalujejo, da se občinski zastopnik ni oziral na želje prebivalstva, ki je zahtevalo, da ostane za naprej pri starem, da naj bodo kraji, ki spadajo cerkveno k Št. Petru, tudi vsolani tja. Vsled te spremembe bosta najbrže obe šentpeterski šoli zgubili po en razred. — Kandidatov za volitve v narodno skupščino se nam ponuja dovolj. Dosedaj jih je že kar pet za nas srez. Pa za nas ni nobeden. — Zadnji čas je za naročitev Mohorjevih knjig. Naj ne bo hiše, ki bi si knjig Mohorjeve družbe ne naročila. — Fantovski odsek KA pridno deluje ter ima redne mesečne sestanke. Ker se je dosedanji predsednik KA Horvat Franjo poročil, je bil mesto njega izvoljen Fluher Tone. Naj se le mladi rod pridno oklepa fantovske KA, da bo iz njega vzrasel nov rod, močan in kreposten na duši in telesu. — Če komu po svetu okrog manjka dobrega vina, naj pride k nam. Imamo še v zalogi takšnega, kakršnega nam je Bog dal in tudi predragi nismo z njim. — V letošnjem predpustu smo imeli 8 porok. Pa še imamo ženinov in nevest več. Počasi že bodo prišli na vrsto vsi.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Gornja Voličina. V četrtek dne 28. februarja smo pokopali vrlo mladenko Roziko Ekert. Umrla je v cvetu let, stara šele komaj 24 let, bridko objokovana od matere, sestre, brata in premnogih drugih tovarišic. Morilka jetika ji je pred letom zastavila pot njenega mladega upapolnega življenja. Vsa zdravniška pomoč je bila brez uspeha. Ko je že bila priklenjena na bolniško posteljo, je prenašala vse trpljenje potrpežljivo in se vedno tolažila na zopetno zdravje. Rozika, ni se ti spolnila tvoja želja, da bi učakala ljubo spomlad. Kako je bila Rozika priljubljena, je pokazal njen pogreb in solze, ki so močile njen grob. Počivaj sladko!

Sv. Križ na Murskem polju. Pred kratkem smo imeli proračunsko sejo občinskega odbora, ki je bila šele prva javna seja. Tukajšnji davkoplačevalci so se začeli precej zanimati za gospodarstvo občine ter so prišli v precejšnjem številu poslušati na občinsko sejo. Seja je bila precej živahna. Občinska uprava je za gasilstvo določila znesek 2500 D in to 11 gasilskim četam z 250 člani, dočim je nekemu drugemu društvu, ki ima k večjemu 25 članov, naklonila 4000 Din. Gotovo so že gospodje okoli pokojne stranke JNS, katera nam je povzročila toliko krivic in nasilnosti, uvideli, da njim bide zadnja ura, ker so se se poslužili zadnje rešilne bilke. — Kolikor se da izvedeti, imamo v našem okraju že pet kandidatov za prihodnje volitve v narodno skupščino. Če le bodo imeli kaj volilcev! Menda bo sedaj zmanjkalo vina, ker lansk leto je bilo slabo leto za vino. Cigarete precej stanejo, še dražje pa so avtomobilske vožnje.

Polenšak. Zamajali so se in otožno zadoneli naši zvonovi ter naznanjali širom naše župnije, da je zadet od srčne kapi naglo a vendar za večnost lepo pripravljen umrl mož Tomaž Bezjak, kmet iz Braclavec, v starosti 66 let. Rajni Tomaž je bil tisti mož, ki je pred dobri 10 leti z veliko vnemo in veseljem stopil v nabiralni odbor za nabavo novih zvonov na Polenšaku. Ne samo, da je sam mnogo daroval, tudi z največjim veseljem in navdušenjem je pomagal pri nabiralni akciji tako dolgo, dokler ni v družbi s svojimi sofarani pri-

pomogel, da je bil izvršen načrt ter so se uresničile naše želje in nade, da smo spet naš visoki zvonik napolnili z lepo donečimi novimi zvonovi. Oh, s kakim veseljem in ponosom jih je leta 1927 z drugimi vred pripeljal na Polenški hriček. Nočemo sicer pokojniku na njegov grob trositi njegovih dobrih del, ali vendar nam je dolžnost, da ga opišemo kot vernega katoliškega moža, saj je tudi nastala prva vrzel med kumi naših zvonov. Bil je tudi vsestransko priljubljen kot dobitnik revnejših, vnet za pošteno stvar, dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«, Mohorjevih knjig ter drugih nabožnih listov. Čeravno ta zadnja leta je bil vezan večji del le na svoj dom vsled pred leti odrezane noge, se je vedno zanimal za vso javno življenje. Kako je bil pokojni spoštovan in čislán, je pokazal tudi njegov lepi pogreb. Dobremu možu, ki tudi v svojih zadnjih vzdihljajih ni pozabil na Njega, ki vodi naše življenje, ko je prav s slabotnim glasom naročil svojim domačim: »Molite, jaz bom umrl!« Naj mu bo Bog veliki, usmiljen plačnik v nebesih, vsem domačim in preostalim pa obilni tolažnik!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 25. februarja se je vršila poroka ene najboljših članic Marijine družbe Micike Mundove iz Rakovec, katero si je izbral za nevesto vrlo mladenič, predsednik tukajšnje mladeniške fantovske Marijine družbe Pintaričev Tonek. Ginljiv je bil prizor, ko se je voditeljica dekliške Marijine družbe poslovala od Micike v navzočnosti velike množice, posebno hčer Marijine družbe. Poroko je izvršil Micikin brat g. Vinko Munda, stolni vikar v Mariboru, ki je v lepem govoru povdarjal svetost zakona ter ženinu in nevesti na pot v novo življenje priporočal kot tri angele varuhe tri čednosti: živo vero, trdno upanje in gorečo ljubezen. Uro prej sta sklenila zakonsko zvezo posestnik Plohl Jožef iz Savca, ki je pripeljal pred oltar pridno mladenko Kristino Janžekovič iz Koračic. Istočasno se je poročil Lipovec Frančišek iz Savca z Jožefo Cajnkar iz malonedeljske župnije ter Cajnkar Janez iz Savec z Ano Lipovec tudi iz Savca, ter Žunko Jakob iz Peršetinec z Matildo Salar iz velikonedeljske župnije. Vsem novoporočencem želimo mnogo sreče in božjega blagoslova!

Šmartno na Pohorju pri Slovenski Bistrici. Tukajšnji cerkveni pevski zbor, katerega vodi gospod organist Hauc Josip in ki šteje 18 pevcev, prav lepo napreduje. Pevci (učitelji, kmeti, fantje in dekleta) deloma od daleč prihajajo pridno k vajam in se trudijo, da petje čim bolj zadovolji v cerkvi poslušalce. — Na občnem zboru gasilske čete v Šmartnem je bil izvoljen za poveljnika g. Tomažič Juro, učitelj, za blagajnika pa g. Bukovnik Ivan, trgovec. — Komaj smo se rašili hude zime, le kratek čas so bili lepi dnevi. Potem pa je začel sneg padati ter pokril z belo odejo zeleno Pohorje. »Slovenski gospodar« se je zelo razširil in postal tako priljubljen, da že komaj čakajo, ko pride pošta, da ga odvzamejo in pridno čitajo. Le ostanite mu zvesti, saj je vaš!

Želodčne bolečine, pritisk v želodcu, gnloha v črevesu, žolčnat okus v ustih, slaba prebava, glavobol, težak jezik, bleđa barva obraza izginajo čisto po večkratni uporabi naravnega »Franz Josefove« grenčice s tem, da jo izpijemo kozarec, preden ležemo spat. Specialni zdravniki za bolezni v prebavilih izjavljajo, da je »Franz Josefova« voda toplo priporočati kot v te namene služee domače zdravilo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Gornja Ponikva. V nedeljo dne 17. februarja ponoči so vlomili tatovi v zidanico posestnika Ograjenšek Franca, po domače Stojanovška, v Spodnji Ponikvi. V klet so prišli na ta način, da so s sekuro presekali skoro 1 dm debel hrastov strop in se skozi odprtino spustili na sod. Stočili so okrog 80 litrov dobrega jabolčnika. Po utrudljivem delu so si napravili iz sena, ki je bilo na zidanici, mehke sedeže in se imenitno pogostili. Da jih ni zeblo, so si v zidanici zakurili s koli, ki so jih dobili v sosednjem vinogradu. Najbrže so bili trije ali štirje, ker so se dobro poznali sedeži v mehkem senu. Končno so ogenj polili z jabolčnikom in odnesli ostanek v temno noč. Ker je zidanica na samotni, ni nihče slišal ali videl kaj sumljivega. Orožniki pridno preiskujejo zadevo. Sumi se na domačine, ki so jim morale biti razmere prav dobro znane.

Galicija pri Celju. Dne 23. februarja t. l. je umrla Veber Alojzija, po domače Počenova Lojzka. Rajna je bila Marijina družbenka, stara komaj 23 let. Po treh dneh bolezni pljučnice je izdihnila svojo dušo. Kako je bila rajna priljubljena, se je pokazalo, ko je ležala na mrtvaškem odru. Pogreba se je udeležilo veliko število ljudi iz domače in sosednjih župnij. Pogreb je vodil kaplan Adamič. Rajni sveti večna luč!

Vojnik. Mnogokrat se čita po časopisih, da nenadoma umrje kak mlad mož in zapusti ženo in nepreskrbljene otroke brez sredstev za nadaljnje življenje. In tako živijo brez hranitelja v veliki stiski in revščini. Premnogi predčasno oslabijo, da so nesposobni za delo in zaslužek. Zato je treba misliti na stara leta. Če bi mladi ljudje večkrat pomislili, da bodo le prekmalu stari in nesposobni za delo in zaslužek, bi se za starost gotovo bolj preskrbeli. Le pogledjte, koliko starih ljudi živi v bedi in pomanjkanju. Živeti v breme občini in drugim, ali celo od miloščine ni prijetno, zlasti za tistega, ki je nekoč razpolagal s svojim denarjem. Marsikdo bi si včasih z lahkoto pritrgal kak dinar in denar pametno naložil. Na stara leta bi mirno užival zaslužen pokoj, neodvisen od drugih. Ali ste zase že poskrbeli? Toda ne samo za starost, tudi za slučaj smrti je treba poskrbeti! Možje, očetje, smrt vas lahko nenadoma loči od žene in nepreskrbljenih otrok. Vsak dober mož, vsak skrben gospodar misli na to in je tudi pripravljen na to. Kdor si hoče za stara leta zagotoviti nekaj denarja ter hoče obenem poskrbeti, da svojem v slučaju nenadne smrti nekaj zapusti, naj sklene pri najbolj zanesljivi zavarovalnici »Karitas« takoj zavarovanje na doživetje in smrt. Vsa nadaljnja pojasnila se dobijo pri Francu Klančnik, zastopniku »Karitas« v Vojniku.

Gračnica pri Rimskih toplicah. Gospodarska kriza, ki vlada po svetu, se kaže tudi na banovinski cesti Mišji dol — Rimske toplice, prav posebno še od Mišjega dola proti izlivu Gračnice v Savinjo. Da je ta cesta še vedno zelo ozka, že razumemo, da pa manjka na cesti gramoza, pa nam je nerazumljivo, ker je na vsak kilometer ceste kamnolom ali gramozna jama. Ob času zadnjega deževja so se vozovi ugrezali v zemljo kot v kakšnem vaškem kolovozu. Želimo, da pride kdo od banovine ali od cestnega odbora in si ogleda cesto.

Sv. Peter pod Sv. gorami. V ponedeljek dne 25. februarja sta si v sklenitev zakonske zveze podala roke zvesta naročnika »Slovenskega gospodarja« in vneta sodelavca v naših organizacijah: Micka Kožuhova iz Sv. Petra in Tinče Hudina iz Križanvrha. Da bi jima nebo posililo obilo božjega blagoslova!

Pismo izseljenca Sloven- cem.

Buenos Aires, 10. I. 1935.

Katoliški Slovenci!

Tukaj v daljni Argentini v Južni Ameriki smo imeli v preteklem letu veličasten evharističen kongres. Na tem kongresu smo bili tudi mi katoliški Slovenci zastopani. Kljub temu, da smo mislili, da nas je veliko, smo seveda kar izginili v velikanski množici zastopnikov vseh narodov od vseh strani. Pri pogledu na te množice mi je prišla misel: Ali naj katoliški Slovenci živimo svoje posebno narodno življenje, ali naj utonemo v morju drugih močnejših narodov? Toda samo mimogrede mi je prišla ta misel. V dnu duše se mi je vzbudilo ono, kar smo nesli od doma v svojem srcu, zavest, ki so nam jo vsadili naši zavedni slovenski katoliški starši, da kjerkoli bomo v kakoršnihkoli razmerah, vedno in povsod nas mora prešinjati zavest, da smo katoliški Slovenci.

Ko bom tole svoje pismo bral tudi v »Slovenskem gospodarju«, ki je vzgojil moje starše in tudi mene, bom prepričan, da se te naše odločnosti veselijo tudi vsi naši bratje in sestre, ki so srečni, da so lahko v domovini. Pa tudi mi v tujini gledamo na to, če zvemo, da so katoliški Slovenci vedno bolj zavedni, da tega svojega prepričanja ne dajo za nobeno ceno in nobenemu kupcu.

Ako bo le mogoče, se bodo tudi naši zastopniki še letos podali v domovino in zopet nam bodo prinesli ognja domače zvestobe. Takrat vam bom pa zopet kaj napisal.

(Pripomba uredništva: Tole pismo res zasluži, da se objavi. Ko nam pošljajo naročnino, nam pišejo takale domoljubna pisma. Zato smo radi ustregli in objavili pismo v listu.)

Ali si že obnovil naročnino?

Poveljnik italijanskih čet v Abesiniji
general Graziani.

Novi ravnatelj dravskega finančnega
ravnateljstva v Ljubljani g. Av. Sedlar.

Nemški zrakoplov „Grof Zeppelin“

je opravil dosedaj po najnovejših ugotovitvah 415 voženj in je prevozil 600 tisoč milj. 70krat je bil preko obeh Oceanov in sicer 62krat preko južnega in 7krat preko severnega. Enkrat je bil tudi precej blizu severnega tečaja. Kar se tiče suhe zemlje, je prevozil Azijo, Evropo in Severno Ameriko. Na svojih številnih vožnjah je zašel pogostokrat v viharje, a samo enkrat je zakasnil svoj odhod radi izredno slabega vremena za 24 ur. Vse ostale vožnje so se posrečile točno in ne oziraje se na neprimliko vremena.

Poslednje vesti.

Politične novice iz drugih držav.

Revolucija na Grškem zamgovita? Po dosedanjih poročilih napreduje grška revolucija pod vodstvom 80 let starega Venizelosa in ima velike izgleda na popolno zmago. Kakor že spredaj omenjeno, je za Venizelosa celotno

vojno brodovje, velik del armade in uporna akcija se širi z neugnano silo na civilno prebivalstvo. Osrčje Grške je še v rokah vlade, na severu in po otokih zmagujejo revolucionarji, ki so tik pred Solunom. Ako se bodo polastili uporniki Soluna, katerega lahko napadejo tudi z morske strani, bodo gospodar celotnega položaja.

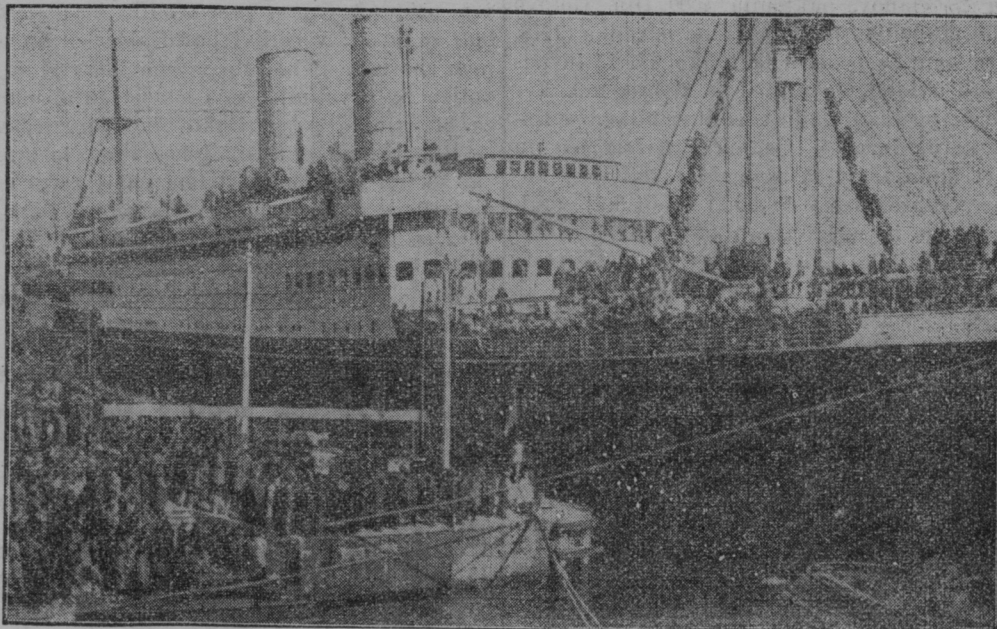
Odstop stare in sestava nove vlade na Madžarskem. Ker je podal ostavko notrajni minister, je odstopila cela Gömbösova vlada. Horthy, regent Madžarske, je poveril sestavo nove vlade Gömbösu, ki je poverjeno mu nalogo hitro rešil. Obnovljena Gömbösova vlada kaže le malo spremenjeno lice in se hoče opirati na politično skupino bivšega ministrskega predsednika grofa Bethlena.

Domače novice.

Uboj. Posestniški sin Franc Janžekovič se je podal v maskare v Spuhljo pri Ptuj. Pred krčmo ga je ustavil Janez Horvat in je hotel znati, kdo da skriva obraz pod krinko. Radi ruvanja za masko je presekala Janžekovič Janzu Horvatu vrat in je slednjič izkrvavel v obcestnem jarku.

Francoski list »Matin« je organiziral poskusno glasovanje za dosego ženske volilne pravice. Slika predstavlja oddajo glasovnic v pariški kavarni.

Na sliki vidimo ukrcavanje italijanskih čet za Abesinijo.

Zagonezna smrt. V Utiku pri Vodica na Kranjskem so našli na podstrešju obešenega 50letnega Franca Rožmana. Mrtvaški oglednik je izrazil sum, da je bil Rožman najprej umorjen in nato ga je neznan zločinec obesil.

Velika tatvina. Alojziji Lorbek, posestniki v Vajgnu pri Pesnici v mariborski okolici, je bilo ukradenih 17 tisočakov. Tatvine je osumljena 36letna dekla Marija Prukmajster, ki je služila pri Lorbekovi in je zginila od hiše s tisočaki vred.

Dr. Jeraj: Cerkvena zgodovina. Knjiga, ki nima nikake sovrstnice v dolgi vrsti slovenskih knjig, je gotovo najnovejša dr. Jerajeva knjiga: »Cerkvena zgodovina«. Po svojem velikem obsegu, pa tudi vsebinsko, je popolnoma svojevrstno delo. Poleg splošne zgodovine sv. Cerkve se ozira posebno na slovanske narode, posebej pa še na Slovence in Hrvate. Katoličani v Jugoslaviji imajo v tej knjigi zbrano svojo zgodovino. Slog je izredno pripovedujoč in brez vseh visokošolskih nejasnosti. Knjiga bo zato ugajala vsakemu, ki se zanima za zgodovino. Duhovniki in šole pa jo morajo imeti, ako hočejo poznati domačo cerkveno zgodovino. Knjiga je izšla tudi z velikimi gmojnimi žrtvami, ker za tako ceno, kot je za to knjigo določena, se ista nikakor ne bi mogla tiskati, pač pa je bilo treba za stroške še posebej iskati sponzor, samo da jo bodo lažje naročali in jo potrebujejo. Knjiga stane broširana 36 Din, vezana v celo platno pa 55 Din. Razpošilja jo Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Ob 33 tisočakov. Mesar Kranjc v Št. Ilju v Slov. goricah je javil orožniku, da mu je zdrknila iz povrhnika denarnica s 33 jurji. Kranjčev povrhnik je nesla zvečer iz krčme kar preko roke njegova žena in je neopaženo strosila nekam na cesto denar.

Neznani mrtvec. Rudar Roman Golobinjek iz Črne je zadel v gozdu v potoku na zmurnjerno truplo neznanega moškega, katerega ni mogel prepoznati nikdo.

Posilstvo. Neznana zloba je posilila šolarko na povratu iz šole pri Sv. Rupertu v Slov. g. proti domu v Selce.

Dopisi.

Fram. Po novem letu so se pri nas sledeči poročili: Simon Štern in Jozefa Predan iz Požega, Franc Trglavčnik in Helena Meglič, Jožef Koren, ki je prišel iz Frajhama po novo gospodinjjo Marijo Štern, Avgustin Potočnik in Julijana Domadenik, Jožef Klavž in Helena Čander, Mihael Štern in Matilda Hojnik, ki je odšla iz Planice na nov dom v Radizel, Franc Vodošek iz Cirkovc in posestnica Kristina Kotnik, Janez Brezovšek in Marija Dušič, Vincenc Polmin, železničar, in šivilja Katarina Grobelšek. Vsem želimo mnogo sreče!

Fram. Od 10. do 17. marca bomo imeli sveti misijon, ki ga bodo vodili č. o. frančiškani Gabriel Planinšek, Alojzij Lepej in Julij Sušnik. Dnevno bodo govorili ob 7, 10 in ob 3 popoldne. Sklep misijona bo 17. marca, ob štirih popoldne.

Ljubno v Savinjski dolini. Dne 28. februarja se je od nas poslovil gospod kaplan Stakne Andrej, ki mu naj bo izrečena najpristranejša zahvala za ves trud in zlasti za skrb, posvečeno mladini. Otroci so se s solzami poslovili od svojega ljubljenega kateheta. Tudi prenovljena Marijina družba deklet se zahvaljuje svojemu voditelju.

Sv. Ema. Umrl je dne 22. svečana Jeranko Anton, posestnik in krojač v Cmerečki gorci.

Srajsce

za delo, svečanost in sport, kakor tudi vse moško in žensko perilo iz platna, cefirja, oksforda, šifona, batista in svile, dobavi po zelo znižanih cenah 235

TRGOVSKI · DOM
Sternecki
TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK

Celje št. 24.

Veliki ilustrirani cenik zastojf

Po dolgi in mučni bolezni je v starosti 71 let zapustil ta svet, žalujočo ženo Ano, žalujoče hčerke in sina Rudolfa. Pogreb se je vršil dne 24. svečana kljub slabemu vremenu ob jako veliki udeležbi. Rajni Anton je kot fant rad zahajal v cerkev ter kot dober pevec prepeval Bogu na čast. Rad je tudi opravljal majniško pobožnost vsak večer s svojo družino in z drugimi verniki pri kapelici Lurške Marije, kjer je z drugimi prepeval lepe Marijine pesmi. Stalil je tudi nekaj Marijinih pesmi, katere še danes ljudstvo prepeva. V miru počivaj, dragi naš Anton!

MAŁA OZNANILA.

Iščem službo dekle. Krajnc, Pobrežje pri Mariboru, Zrkovška cesta 12. 258

Hlapec, trezen in zanesljiv, vojaščine prost, želi službe h konjem ali kaj sličnega. Naslov v upravi lista. 264

Poštene majerje, 3-4 delovne moči, sprejem. Vošnjak, Ptuj. Mestni vrh. 267

Vložne knjige podeželskih hranilnic kupim ali plačam takoj v gotovini najugodnejše. Naslov pove anončni biro Hinko Sax v Mariboru, Grajski trg 3. 269

Sadno drevje, sadne divjake in vinsko trsje kupite najceneje iz trsnice in drevesnice J. Čeh, Trnovska vas, Sv. Bolfank v Slov. goricah, Ptuj. 268

Lepo sladko otavo za govedo proda 25 centov Sorman v Ptuj. 273

Vsi se pogovarjajo, da so res dobro in poceni kupili v Grajski stornarni v Mariboru na Trgu svobode 1. 271

Četrtek, petek, sobota ter vsaki dan se dobijo ostanki od 3 Din naprej: žamet, dileni, platno, otročje obleke, predpasniki, otročji čevlji, postelje, omare, stolice, plišasti divan za 250 Din, v Novi starinari v Mariboru, Koroška cesta 3. 272

Kupim srednje posestvo proti plačilu na obroke. Naslov v trgovini Junež, Podplat. 278

Prodam posestvo 12 orolov. Mlasko Jakob, Sv. Barbara pri Mariboru. 279

Mizarji pozor!

Okas za mrtvaške rakve, tapete, prie, zglatnike itd. nud najugodnejše galanterijska trgovina Drago Rosina, Maribor, Veltrinska 26.

Cepljene trte, vkorenjene divjake, sadne divjake, prodajam in tudi zamenjam za divjake rožje (podlogo). Alojz Grabar, p. Juršinci pri Ptuj. Za pojasnilo prosim znamke.

Javna dražba. Dne 15. marca ob 8. uri se bo pri sreskem sodišču v Ormožu, soba št. 5, dražbalo posestvo vl. št. 323 in 343 k. o. Hum pri Ormožu. skupni izmeri 1 ha 56 a in 40 m², obstoječe iz parcel št. 108-3 njiva, 115-5 njiva in 117-3 njiva s pritlično hišo, parcela št. 182 in gospodarskim poslopjem. Izključna cena znaša 20.000 Din ter je najboljši ponudek položiti takoj v gotovini. Stavbe so v dobrem stanju. Ostali dražbeni pogoji se lahko pogledajo pri sodišču v Ormožu, ali pa v pisarni dr. Faninger Riharda, advokata v Mariboru. 275

Ljudska hranilnica in posojilnica v Ormožu, r. z. z n. z., sklicuje s tem redni letni občni zbor na dan 23. marca ob 13. uri v zadržne prostore. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelnstva in nadzorstva. 3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1934. 4. Sprememba pravil. 5. Slučajnosti. Če bi ta občni zbor ob navedeni uri radi premajhne udeležbe članov ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje v istih prostorih in z istim dnevnim redom drug občni zbor, kateri sklepa veljavno ob vsakem številu navzočih članov. Nač. 277

Kletarsko društvo v Ormožu, r. z. z o. z., bo imelo redni letni občni zbor v soboto dne 23. marca ob 15. uri v Kletarski dvorani. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1934. 3. Sprememba pravil. 4. Slučajnosti. Če bi ta občni zbor ob navedeni uri radi premajhne udeležbe od strani članstva ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, kateri sklepa veljavno pri vsakem številu navzočih članov. — Nač. 276

Ni še ovenelo cvetje na gomili naše prerano umrle hčerkice, že nam je smrtna kosa pokosila našega dobrega moža, očeta, tasta, brata, strica, sva-ka, bratranca itd., gospoda

Josipa Korošca,

ki je v pondeljek dne 4. marca 1935, ob ¼ na 2 po dolgi mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, v Bogu zaspal. Pogreb pokojnega bo v sredo dne 6. marca t. l., ob ¼ 17 iz pobeške mrtvašnice na mestno pokopališče.

Maribor, Dunaj, 5. marca 1935.

274

Žalujoči ostali.

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Suknja, če se je tisto oblačilo smelo imenovati suknja, je bila zelo dolga in izredno široka, halji je bila podobna, površniku. Sestavljena je bila iz samih krp, ki so bile druga na drugo prišite. Niti dve tistih krp nista bili enake starosti in enake barve. Lastnik halje si jih je nakrpal, kakor je katero našel in kadar jo je potreboval. Spredaj je bila čudna halja odprta in opremljena z jermeni, ki so bili povezani in so nadomestovali gumbe. Ker je moža dolga in ohlapna halja seveda močno ovirala pri hoji, si jo je tudi od zadaj prerezal vse do života pa si prednjo in zadnjo plat privezal k bedrom. In takó so iz spodnjega dela čudnega površnika nastale nekake »pumparce«, hlamudrave hlače, ki so teti Droll dajale prav čudno, smešno podobo, posebno, kadar je hodil. Te »hlače« so mu segale do gležnjev. Za obutev je nosil močne usnjate čevlje. Tudi rokavi so bili čez mero široki in za njega predolgi. Zato si jih je na koncu zavezal in više gori izrezal luknje, ki je skozi nje vtaknil roke. Zvezana konca rokavov sta mu visela daleč čez roke in sta tvorila dve usnjati torbi, ki je v njih shranjeval različno drobnjad.

K vsej tej neverjetni zunanosti si še mislite poln, rdečeličen, silno prijazen obraz in dvoje majhnih, črnih, mišjih oči, ki niti za sekundo niso mirovale in so neprestano prežale na vse strani, da jim ja prav nič ne uide, — pa imate popolno sliko tete Droll, moža, ki je povsod vzbujal smeh in veselost, kjer se je pokazal, ki je bil tudi sam neprestano vesel in dobre volje, ki pa je, takó so vsaj trdili tisti, ki so se ga bali, pod to svojo smešno in šegavo zunanostjo skrival nevarnega človeka, policijskega »vohuna«, tajnega detektiva.

Take prikazni na divjem zapadu niso redke. Kdor se leta in leta potika po zapadu, po prerijah in gozdovih, in le redko pride v naselbine, tak človek si ne utegne nabaviti nove obleke, če je stara obnošena in raztrgana, tudi do krojača ne pride, ki bi mu jo strokovno zašil, tudi denarja včasih nima, pomaga si s tem, kar mu nudi divjina, poglavitno je, da drži. Slavne lovce, ki njihova imena donijo po vseh taborskih ognjih zapada, srečavaš po zapadu v taki obleki, da bi jih pri nas nemudoma zaprli kot nevarne potepuhe ali pa bi otroci kričali za njimi, če bi se pokazali na cesti.

V rokah je imel mož dvocevko, ki je bila prav tako častitljiva ko njegova »suknja«. Da je imel gotovo tudi nož in samokrese, to se je dalo slutiti, videti pa drugega orožja na njem ni bilo, tičalo je v obilni suknji kakor v vreči. Za njenimi gubami se je skrivalo gotovo še tudi marsikaj druga.

Njegov spremljevalec je bil fant šestnajstih let. Svetle lase je imel, koščen in močen je bil in zelo resnobno, da, nevljudno je gledal v svet, ko človek, ki zna sam najti pot skozi življenje. Oblečen je bil ves v usnje, klobuk je bil usnat, lovska srajca, hlače, golenice in črevlji. Oborožen je bil s puško, z nožem in s samokresom.

Najprvo je zagledal čudaški človek Črnega Toma. Stopil je k njemu, mu dal roko in dejal s svojim prevpitim glasom:

»Dobrodošel, Old Tom! Kako iznenadenje —! Celo večnost se že nisva videla —!

Odkod pa in kam?»

Prisrčno sta si stisnila roke.

»Po Mississippiju sem prišel in zavil v Arkansas. V Kansas sem namenjen, kjer imam raftenje v gozdovih.«

»Well —! Jako dobro! Tudi sam sem tja namenjen in še dalje. Se bova pa skupaj vozila nekaj časa.«

Obrnil se je h kapitanu.

»Predvsem pa voznina, sir! Koliko pa plačava, jaz namreč in tale mladi mož, če je treba?»

»Hm —! Kakor daleč pač mislita potovati z nami —. In pa kak prostor si želita.«

»Prostor —? Teta Droll se vozi vsikdar v prvem razredu. In kako daleč? Recimo zaenkrat do Fort Gibsona. Saj lahko še vsak čas doplačam, če je treba, kajne?»

»Hm —! Imate denar?»

»Kako vprašanje! Bi se zadovoljili z nuggeti?»

»Prav rad jih vzamem.«

»Ampak kako pa je z zlato tehtnico? Ste pošteni človek?»

Njegove besede so bile pravzaprav žaljive za kapitana. Pa takó šegavo jih je povedal in njegove majhne oči so vmes takó prijazno pomežikale, da mu jih nihče ni mogel zameriti. Le na videz se je kapitan naredil, kot da je užaljen, ter zagodel:

»Če me še enkrat vprašate, ali sem pošteni, vas nemudoma vržem v reko!»

»Oho —! Menite, da se dá teta Droll kar takole v vodo vreči? Poskusite, če je treba!»

»No no —! Saj ni mišljeno takó hudo! Do dam mora biti človek vljuden in ker ste teta, ste pač tudi dama, mislim.«

Sicer pa se s plačilom še ne mudi.«

»Ne! Dolžen pa ne maram nič biti, niti za eno samo minuto ne! Tako je moje načelo, če je treba!»

»Well —! Pa pojdiva v pisarno!»

Odšla sta. Potniki so gledali za njima in vsak si je po svoje razlagal čudaško osebnost novega sopotnika.

Kapitan se je kmalu vrnil in začuden pravil:

»Gospodje, da bi bili videli njegove nuggete —! Segel je z roko v tisto vrečo na koncu rokava pa pokazal polno prgišče zlatih zrn, velikih ko grah in lešnik in še večje! Tale človek je nekje našel bogato bonanzo — zlato žilo — vam pravim!»

Droll je plačal voznino in se ozrl po krovu. Zagledal je cornelovo družbo. Počasi je stopal k njim, oko mu je obstalo na cornelovi rdeči bradi in vljudno je dejal:

»Oprostite, sir, — ali se nisva že nekje videla?»

Cornel je pogledal v stran.

»Ne da bi vedel —.«

»O, meni pa se čisto takó zdi, da sva se že videla —.

Povejte, ali nikdar niste bili gori ob Missouriju?»

»Ne.«

»Tudi ne v Fort Sullyju?»

»Ga niti ne poznam.«

»Hm —! Ali smem zvedeti, kako vam je ime?»

Srepo je gledal Cornel.

»Čemu?»

»Ker ste mi všeč, sir! In če mi je kdo všeč, mu prej ne dam miru, da zvem, kako mu je ime. Takó mi je v navadi, če je treba.«

»Tudi vi ste meni zelo všeč,« je ostro odgovoril cornel. »Vkljub temu pa bi ne zagrešil rad nevljudnosti in vas nadlegoval za vaše ime!»

»Zakaj ne?» je pomežiknil Droll. »Po mojem mnenju ni nikaka nevljudnost, če vpraša kdo koga po imenu. In če bi me vi vprašali, bi vam nemudoma odgovoril. Jaz vsaj svojega imena ne skrivam in ga lahko vsakomur povem. Skriva se le tisti, ki nima popolnoma čiste vesti!»

»Me mar mislite razžaliti?» je vzkliknil cornel.

»Mi na misel ne hodi! Nikdar ne bom razžalil žive duše, če je treba.«

Sicer pa zbogom, sir! In svoje ime obdržite za sebe! Ne maram ga zvedeti!»

Obrnil se je in odšel.

Rdečelasi je škrtal za njim.

»Meni kaj takega —! In v žep moram vtakniti —!»

»Zakaj?» se je smejal eden njegovih ljudi. »Jaz na tvojem mestu bi tisti usnjati vreči odgovoril s pestjo!»

»In bi podlegel!»

»Pshaw —! Taka osebnica —! Kje naj neki vzame telesno moč?»

(Dalje sledi.)

Najstarejša mirovna pogodba.

Starinoslovska ekspedicija, ki jo podpira z denarjem ameriško vseučilišče Jale, je odkrila v Mezopotamiji doslej najstarejšo znano mirovno pogodbo kakako iz leta 2000 pred našim štetjem. V tej pogodbi so mirovna določila po dolgi in krvavi vojni, ki sta jo takrat vodili sumerski mesti Lagaš in Uma. Uvod v to pogodbo je zelo svečan in pravi: »Državi Lagaš in Uma s tem svečano proglašata, naj bratomorna vojna med njima odselej za vse večne čase počiva. Za pričo tej njune vroče želje in resne volje naj bo božanstvo Ningirzu. Odselej bosta Lagaš in Uma živela v miru, prijateljstvu in slogi, kot dobra soseda, ki hočeta vse pozabiti, kar ju je razdvajalo v preteklosti. Gorje kršilec miru! Ningirzu-jeva jeza ga bo uničujoče zadela do zadnje- ga pokolenja.« To besedilo sta hotela nasprotnika povdariti še bolj s tem, da sta ga zapisala v lončeno posodo v obliki ogromnega jajca in ga položila v svetlišče boga Ningirzua. Vse to ni preprečilo, da bi že nekoliko let pozneje ne prišlo do nove, še bolj krvave vojne. Vladar Ume je takrat brez vojne napovedi planil na mesto Lagaš, kraj upepelil in opustošil deželo. — Ljudje niso bili tedaj pač nič boljši ...

Za vse, ki v spanju — smrčijo.

Angleški patentni urad v Londonu je nedavno patentiral neki aparat proti smrčanju. Nad posteljo se obesi mikrofoni in če postane smrčanje neznosno, začne spečega pikati električna igla. Aparat deluje dotlej, da se speči ne zdrami. Bistri iznajditelj pa je prazbil, da bo treba zraven še nekega aparata, ki bo smrčanje pripravil do tega, da bodo kupili njegov mučilni patent proti smrčanju.

Zahtevajte povsod »Slov gospodarja«

Nove knjižice

Knjižnice Sl. gospodarja.

Predpisi o cestah in o prometu na njih. Promet na cestah je vedno večji in novi predpisi ljudem niso znani, pa nastajajo vedno neprijetnosti. V tej knjižici so obsežena vsa navodila v zavezi cest, kar zadeva vožnje, zidanja ob cestah, dreves ob cestah, jarkov, košnja, predpise za navadne vozove, za bicikle, za motorna vozila, nadalje glede občinskih cest, glede cestnih odborov, priložena je tudi tabela, tiskana v več barvah, kjer so vsi znaki mednarodnega cestnega prometa. Knjigo potrebuje vsak posestnik, ki ima posestvo ob cesti, vsak cestar, pa tudi vsaka občina. Posebno pa jo še priporočamo šolam, kjer je treba že mladino točno naučiti o tem, kako je glede prometa na cestah. V višjih razredih ljudskih šol bi to moral sploh biti predmet pouka. Nekatere šole so vpeljele našo knjižico »Zemljiška knjiga« in nam sporočajo, da so dosegli prav lepe uspehe, ker mladina hoče biti o tem poučena. Cena knjigi je 14 Din. Naročniki »Slovenskega gospodarja« pa jo dobijo za 7 Dinč

Volilni zakon in vsi tozadevni najnovejši predpisi. Volitve so, toda zakon je bil razprodan in tudi mnogo novih predpisov je med tem izšlo. Da omogočimo vsem, ki se za volitve zanimajo in ki se morajo zanimati, to so pred vsem občine, smo izdali knjižico, ki obsega volilni zakon in vse nove izpremembe. Ta knjižica se dobi za 8 Din, naročniki »Slovenskega gospodarja« pa jo dobijo za 4 Din.

Dosedaj izišle knjižice:

- Zemljiška knjiga 5 Din, za naročnike 2.50 Din,
Kako si sa mizračunam davek, 4 Din, za naročnike 2 Din,
Zaščita kmetov v Jugoslaviji, 5 Din, za naročnike 2.50 Din,
Predpisi o cestah, 14 Din, za naročnike 7 Din,
Volilni zakon, 8 Din, za naročnike 4 D.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglašom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekliči, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravo lista prijave, doplača še Din 5.—. Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavi. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Viničar z 4—5 delavskimi močmi, poštna družina, se sprejme. Ponudbe na upravo lista. 265

Iščem poštenega hlapca za kmečka dela, nastop takoj. Naslov v upravi lista. 257

Prodaja enodružinska hiša ali zamenja za majhno posestvo na deželi. Cefnik Štefan, Devica Marija pri Mariboru. 266

Pomladne novosti

manufakturnega blaga, izgotovljenih damskih plaščev, moških in otroških oblek v zelo lepi in bogati izbiri od najcenejše do najfinejše vrsti kupite v veletrgovini 259

Anton Macun

Maribor, Gosposka ulica 8—10.

Vzame tudi hranilne knjige od Spodnještajerske posojilnice brez vsakega odbitka.

Služkinjo, zdravo in pošteno, srednjih let, se išče, katera je urna pri delu, zna kuhati in opravljati vsa hišna in vrtna dela ter bi dve kravi molzela, krmila in snažila. Vstop 15. marca. Plača 200—250 Din. Ponudbe na upravo lista pod »Savinjska dolina«. 262

Prodaja izvrstno srednje posestvo ali se da v najem, Vpraša se pri gostilni Purkart v Sp. Sv. Kungoti. 261

Prodaja posestvo 8 oralov. Naslov: Rojko, Jarenina 34. 236

Prodaja malo krasno posestvo. Martin Širovnik, Zg. Hajdina-Njiverce pri Ptuj. 263

Prodaja travnik nad 2 ha, raven, 10 minut od postaje Šmarje pri Jelšah. M. Zdošek, Ponikva ob južni žel., Okrog 4. 248

Prodaja posestvo 25 oralov. Rogoznica 16, Sv. Barbara v Slov. goricah. 246

Za prodati en par konjev z opremo vred, vajeni hribovske vožnje. Vpraša se v restavraciji Ruše, kolodvor. 254

Vložno knjižico Kmetijske hranilnice v Ptuj, glasečo se na svoto 33.000 Din, kupim takoj. Naslov v upravi lista. 253

Hranilnica in pos. v Ribnici na Poh. vabi na svoj redni letni občni zbor, ki se vrši dne 17. marca 1935, ob pol. 9. uri v posojilniški pisarni s sledečim sporedom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1934. 4. Volitev načelstva. 5. Volitev nadzorstva. 6. Poročilo o izvršeni reviziji. 7. Slučajnosti. — Ako bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki sklepa brezpogojno. — Načelstvo. 250

Ia zažorsko apno

v kosih sveže dospelo! 255

C. PICKEL, družba z omejeno zavezo, Maribor, Koroševa ulica 39.

Klobuke najnovjše Din 42.—, 48.— itd.
Obleke moške od Din 150.— naprej
fantovske od Din 60.— naprej. 215

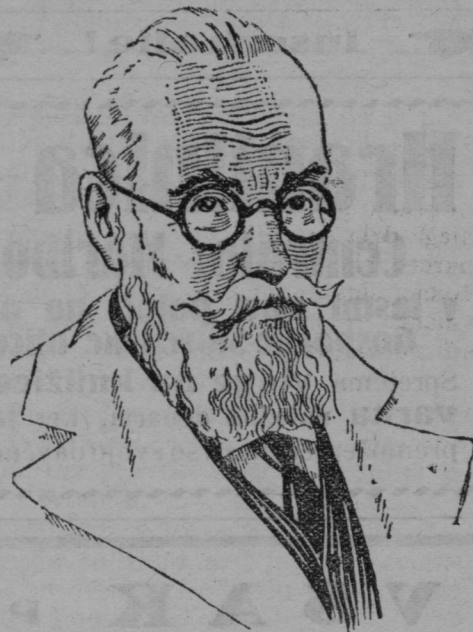
Kar se potrebuje za obleči in obuti, kupite dobro in po zmerni ceni v trgovini

Jakob Lah
Maribor
samo Glavni trg 2

Kako se odstranjujejo kurja očesa in omehčajo žulji?

Mnenje dr. L. CATRINA

Mala koničasta korenina kurjega očesa pritiska na občutljive živce ter Vam tako povzroča grozne bolečine. Zaman tratite čas, ko režete z britvijo vrh kurjega očesa, ali pa ga žgete z ostrimi tekočinami in oblagate z ublažujočimi obkladki. Rezanje kurjega očesa je vedno nevarno. Vedno ste v nevarnosti zastrupljenja krvi in celo tetanusa. Da se za vedno rešite neznosnih kurjih oces, pomoičite noge v vročo vodo, v kateri ste raztopili toliko Saltrat Rodella, da je dobila videz mleka. Ta zdravilna kisikova voda razkroja lojate in masne snovi ter omehča trde in žuljave plasti kože. Ta kopelj omehča kurja očesa v toliki meri, da jih lahko takoj in brez bolečin odstranite s prsti s korenino vred. Žulje pa ostružite s topim delom noža. Saltratova kopelj odpravlja vse bolečine in boleča vnetja nog. Kurja očesa prenehajo zbadati, brazgotine pa zacelijo. Saltrat Rodell je sredstvo, ki poživlja obtok krvi, krepi sklepe in vrača zdravje bolnim nogam. Saltrat Rodell se prodaja v vseh apotekah, drogerijah in parfumerijah.

Radi opustitve trgovine so pile in rašplje pocieni na prodaj. Nasekane pile morajo do 15. marca biti odnešene. Kantner, Maribor, Aleksandrova cesta 26. 256

Lipovo deblo se prodaja. Jareninski dol 37, Jarenina. 249

Večjo množino sadnega drevja nudi drevesnica Krajnc, Št. Ilj pri Velenju. 251

Vabilo na 47. redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Dravogradu, r. z. z. n. z., ki se bo vršil v torek dne 26. marca 1935, ob 9. uri dopoldne, v uradnem prostoru v Dravogradu s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za l. 1934. 4. Odobritev odlaganja plačil. 5. Volitev načelstva in nadzorstva. 6. Slučajnosti. — Ako bi ta občni zbor ob navedeni uri ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. — Odbor. 247

Hranilne knjižice vseh hranilnic kupim in izplačam takoj gotovino. Ponudbe pod »Transport« na anončni biro Hinko Sax, Maribor. 168

IA visokodebelna sadna drevesca od sort: Kanada, London peping, Baumanka, Ontario, Jonathan itd., jabolčne in hruškove divjake, cepljeno trsje: Laški rizling, burgundec, muškati itd. nudi: Drevesničarstvo in trsničarstvo Vinko Hrastnik, Št. Ilj pri Velenju. 81

V čim se nudi prilika, da se Vam temeljito osnažijo, emajlirajo, ponikljajo, izbrusijo kroglišča, ležaji in obnove kot nova dvo-kolesa. Shramba motorjev in koles. Hitro, točno in solidno izvrši mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. Javite potrebo z dopisnico, pridem na dom. 47

Sadna drevesa in cepljeno trsje. Same potomce od rodovitnih dreves in trsov, kateri stalno in najbolj rodijo, dobite še v drevesnici Gradišnik Ivan, Šmarjeta pri Celju. Zahtevajte seznam. 210

Ure, zlatino, poročne prstane dobite na obroke, hranilne knjižice, za staro zlato in srebro pri Ignacu Jan, Maribor, v gradu. 157

Parne pekovske peči in stroje postavlja »Tehna«, Ljubljana, Mestni trg 25. Sprejema zastopnike iz vseh krajev. 74

Denar je dobro naložen,

če se poslužite nakupa v 1192

TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR,
Vetrinjska ulica 15.

Inserirajte!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospodske-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R

Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I V L J U B L J A N I

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice. **GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR** Loška ulica 10

K R A J E V N I Z A S T O P N I K I V V S A K I F A R I !

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj boljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1.500.000 Din.

Vse denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpeli nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in konečno jamči za varnost vlog v znesku 55.000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500.000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.